

การศึกษาและการใช้โครงการขอเหมายสเทศของสงแณน

ปริญญาโท

ของ

อำนาจ บุญอิน

- 2 ส.ก. 2534]

เสนอขอมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2532

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

171442

การศึกษานอกระบบโรงเรียนสอนภาษาเกาหลีสองแบบ

บทคัดย่อ
ของ
อำนาจ บุญฉิม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2532

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาผลการใช้โครงการสอนแบบสองแบบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนวิเศษไชยชาญ "ตันติวิทยานุกูล" อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา 2532 ซึ่งไม่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก่อน โดยได้จากการสุ่มแบบง่าย จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน คือ กลุ่มทดลองที่ 1 สอนตามโครงการสอนของหลักสูตร และกลุ่มทดลองที่ 2 สอนตามโครงการสอนของผู้วิจัย รวมเวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน คือ จันทร์ อังคาร วันละ 1 ชั่วโมง และนำข้อมูลที่ได้มาจัดกระทำทางสถิติ โดยใช้ t-test

ผลการศึกษาพบว่า การสอนตามโครงการสอนของหลักสูตรกับการสอนตามโครงการสอนของผู้วิจัย ส่งผลต่อความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน

A STUDY OF TWO BASKETBALL TEACHING METHOD

AN ABSTRACT

BY

AMNARD BOONIM

Presented in partial fulfillment of the requirements

for the Master of Education degree

at Srinakharinwirot University

September 1989

The purpose of this study was to Compare the teaching results of two basketball teaching methods. The subjects were selected from boy students of Wiseschaichan "Tantiwittayapoom" School, Amphur Wiseschaichan, Angthong Province. These sixty boys were divided into two groups of thirty for Experimental Group I, being taught by the school syllabus method, and Experimental Group II, being taught by the writer's constructed method. They were taught for six weeks, three days a week on Mondays, Wednesdays and Fridays for one hour a day.

After the data were statistically treated for the t-test method, it was found that there was no significant difference of teaching results of both teaching methods upon the basketball learning abilities.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

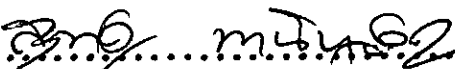
.... ประธาน

(อจ.สุทธิ พานิชเจริญนาม)

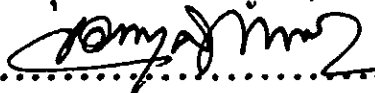
.... กรรมการ

(อจ.เอนก สุक्रमงคล)

คณะกรรมการสอบ

.... ประธาน

(อจ.สุทธิ พานิชเจริญนาม)

.... กรรมการ

(อจ.เอนก สุक्रमงคล)

.... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อศ.สมเกียรติ อักษรดีง)

บัณฑิตวิทยาลัยขอเมตตาให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่..... 7 ..เดือน..... กันยายน..... พ.ศ..... ๒532 ..

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ท่านอาจารย์สุทธิ พานิชเจริญนาม อาจารย์เอนก สุทธิมงคล ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ทักทายให้คำปรึกษา และคำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุดม พิทยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเกียรติ อักษรดีฉิง อาจารย์เกษม มีสง่า ที่ได้ให้แนวคิดและช่วยในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นอย่างมาก รวมทั้งอาจารย์และเพื่อน ๆ ที่ได้ กำลังใจมาโดยตลอด

หนึ่งผู้วิจัยได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์เอก ชำละม้าย ผู้ช่วยผู้อำนวยการ อาจารย์ประจวบ อินทวิเชียร ผู้อำนวยการโรงเรียนวิเศษไชยชาญ "ตันติวิทยานุกูล" และ อาจารย์สม มิ่งคัง ผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิทอง "จินตคามณี" จังหวัดอ่างทอง จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

คุณประโยชน์ที่พึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ มารดา บิดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนในการวางรากฐานการศึกษา อันเป็นแนวทางในการประกอบสัมมาชีพ ของผู้วิจัย

อำนาจ บุญชื่น

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	ข้อตกลงเบื้องต้น	6
	คำนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัยนี้	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	เอกสารงานวิจัยต่างประเทศ	8
	เอกสารการวิจัยภายในประเทศไทย	14
	สมมติฐานการวิจัย	19
3	วิธีดำเนินการ	20
	กลุ่มตัวอย่าง	20
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	20
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	21
	วิธีดำเนินการทดสอบ	21
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
	การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ	22
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	23

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาคณควา	26
	ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล	26
	ผลการศึกษาคณควา	27
5	บทขอ สรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	30
	บทขอ	30
	ความมุ่งหมายของการศึกษาคณควา	30
	วิธีดำเนินการวิจัย	30
	กลุ่มตัวอย่าง	30
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	30
	การวิเคราะห์ข้อมูล	31
	สรุปผลการคณควา	31
	อภิปรายผล	32
	ขอเสนอแนะ	33
	บรรณานุกรม	34
	ภาคผนวก	38
	ประวัติย่อของผูวิจัย	110

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1. ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการทดสอบทักษะภาษาเอกซอด
ก่อนและหลังของการทดสอบของทั้ง 2 กลุ่ม 27
2. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดสอบ ของ
กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม 28
3. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดสอบใน
แต่ละกลุ่มของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม 29

ภูมิหลัง

พลศึกษาจัดเป็นองค์ประกอบหนึ่งของแผนการศึกษาชาติ โดยมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อช่วยให้เยาวชนและประชาชนมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี ซึ่งนักการศึกษาเห็นว่า การที่บุคคลจะมีการศึกษาด้านอื่น ๆ ก็เพียงใดก็ตาม แต่ขาดความสมบูรณ์ของสุขภาพ และสมรรถภาพที่ดีแล้ว ความรู้ต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นเมื่อถูกใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ได้ไม่เต็มที่ ไม่คุ้มกับการศึกษาที่ต้องลงทุนไป ดังนั้นวิชาพลศึกษาจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่จะช่วยพัฒนาในตัวบุคคลให้มีสุขภาพ และสมรรถภาพ เพื่อใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างปกติสุข ซึ่งในปัจจุบันวิชาพลศึกษาได้บรรจุไว้ในหลักสูตรตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา

จากการศึกษาหลักสูตรวิชาพลศึกษา ทั้งระดับชั้นประถมศึกษาและระดับชั้นมัธยมศึกษาแล้ว เห็นว่า เนื้อหาวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษามุ่งเน้นการสอน การเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กอย่างต่อเนื่อง จนถึงระดับปีที่ 6 แต่หลักสูตรในระดับมัธยมศึกษาได้จัดแยกกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ ออกเป็นรายวิชา ทั้งชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ดังนี้

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2521 : 89)
วิชาบังคับพลศึกษา มีจุดประสงค์เพื่อ

1. ให้นักเรียนในการกีฬา และกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ และสามารถนำทักษะเหล่านั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
2. ให้อุ้มและเข้าใจระเบียบข้อบังคับ และกฎกติกาการเล่น เพื่อเป็นผู้เฝ้า และผู้พิทักษ์
3. ให้นักเรียนลักษณะประจำตัว เช่น การเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความรักมนุษยชาติ ความสามัคคี ฯลฯ
4. ให้นักเรียนกล้าและมั่นใจ ในการออกกำลังกายเป็นประจำด้วยความปลอดภัย ทั้งตนเองและผู้อื่น

5. เพื่อให้เพิ่มทุนสมรรถภาพทางร่างกาย และสมรรถภาพทางจิต
6. ให้สามารถใช้วิจารณญาณในการเลือกและคิดแปลงกิจกรรมพลศึกษา เพื่อออกกำลังกายให้เหมาะสมกับสภาพและความสามารถของตนเพื่อเสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งประสิทธิภาพและบุคลิกภาพ

ในแผนการสอนวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ได้กำหนดไว้ ดังนี้

แผนการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ชั้น	ภาค	ต้น	ปลาย
ม. 1		พ.101 บั๊กนุ่น 1 (18 คาบ) เทเบิลเทนนิส 1 (18 คาบ)	พ.102 บั๊กนุ่น 2 (18 คาบ) เทเบิลเทนนิส 2 (18 คาบ)
ม. 2		พ.203 กรีฑา 1 (18 คาบ) กระบี่ 1 (18 คาบ)	พ.204 กรีฑา 2 (18 คาบ) กระบี่ 2 (18 คาบ)
ม.3		พ.305 บาสเกตบอล 1 (18 คาบ) ตะกร้อ 1 (18 คาบ)	พ.306 บาสเกตบอล 2 (18 คาบ) ตะกร้อ 2 (18 คาบ)

จากโครงสร้างของหลักสูตรที่กล่าวมาแล้ว การกำหนดจุดมุ่งหมายและเนื้อหาในรายวิชา กำหนดให้ทำการสอนทักษะกีฬา เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ ดังนั้นการดำเนินการสอนของครูจะดำเนินไปเป็นขั้นตอน โดยทำการสอนทักษะกีฬาทุกทักษะที่กำหนดไว้ ในเนื้อหาวิชาของหลักสูตร

การสอนพลศึกษาในประเทศไทยที่นิยมยึดถือกันมานานคือ การสอนแบบบรรยายประกอบ การสาธิต หรือการสอนแบบมีแบบแผน (Formal Teaching) ดังที่ บุชเชอร์ (Bucher.

1975 : 147) โคกถาวรถึงการสอนวิชาว่า "เป็นการสอนโดยการอธิบายและครูเป็นจุดศูนย์กลาง ไปรณรงค์เน้นพัฒนาทักษะ วิชาความเข้าใจในทางสติปัญญา นักเรียนจะแสดงความสามารถของเขาด้วยการปฏิบัติตามคำสั่ง วิชาความเป็นอิสระ นักเรียนจะพบความยุ่งยาก เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ " จะเห็นว่าวิธีนี้ขัดแย้งกับค่านิยมพัฒนาทักษะเท่านั้น ซึ่งไม่ครอบคลุมจุดประสงค์ของการเรียนพลศึกษา แนวคิดใหม่เกี่ยวกับการสอนพลศึกษาในปัจจุบันนั้น มักจะไม่กำหนดตายตัวลงไปว่า ครูผู้สอนควรจะใช้วิธีสอนแบบหนึ่งแบบใดโดยเฉพาะ ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพ ความรู้ ปรวิษญา ความเชื่อถือและวัตถุประสงค์ที่ครูแต่ละคนมีเป็นส่วนตัว ครูที่ควรเลือกวิธีการสอนแบบต่าง ๆ หลาย ๆ วิธี มาผสมผสานกัน และคักแปลงให้เหมาะสมกับการสอนในเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ต่าง ๆ ทางด้านวิชาพลศึกษา

วิธีการสอนนี้ว่าเป็นหัวใจสำคัญในการสอนของครูมาก เพราะเป็นตัวเชื่อมระหว่าง ประสบการณ์ และเนื้อหาในการสอนกับตัวนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้ หรือมีพฤติกรรม ความมุ่งมั่นหมายปลายทางของการสอนที่วางไว้ คังที บุญถิ่น อธิการ (2513 : 490) โคกถาวรว่า ในการสอนนั้นครูควรคำนึงถึงการแสดงออกของเด็กเป็นสำคัญ โดยให้เด็กได้มีโอกาสพูดมากกว่าครู ครูที่ควรจะตองสามารถเลือกวิธีการสอนเพื่อใช้สอนได้อย่างเหมาะสมกับลักษณะความต้องการความสนใจ ตลอดจนเนื้อหาวิชา ประสบการณ์ และสถานการณ์ในการเรียนนั้น นอกจากการสอนจะเน้นใน คำนความรู้อและทัศนคติ เช่น การเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ ในห้องเรียนแล้ว ควรเน้นให้นักเรียน ได้มีทักษะ และนิสัยที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียนเป็นสำคัญอีกด้วย และการเรียนรู้เหล่านี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อ นักเรียนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนโดยตรงด้วยตนเองเท่านั้น และจากการศึกษาวิจัย ของ บุญชัย หันสมัย (2528 : 243) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ในตอนหนึ่งที เกี่ยวกับตัวนักเรียนพบว่า นักเรียนมีความเห็นเรื่องปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนในการเรียนการสอน พลศึกษาก็คือ นักเรียนอยากเล่นมากกว่าการเรียนทักษะพื้นฐานมากที่สุด

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ครูพลศึกษาและ นักการศึกษาได้พยายามค้นหาวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ แต่ส่วนใหญ่แล้วก็มีใ้คงมุ่งสนองความต้องการ และความสนใจของเด็กโดยตรงจึงพบว่า การสอนแบบบรรยายประกอบการศึกษาจริงให้ผล

ไม่แตกต่างกันกับการสอนแบบอื่น ๆ ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าสาเหตุของความไม่แตกต่างกันจะมาจากลำดับขั้นตอนในการเรียนการสอนเพราะถึงแม้ว่าจะใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกัน แต่ลำดับขั้นของเนื้อหาในการเรียนเหมือนกันแล้ว ก็ไม่น่าจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมากนัก แต่ที่เราได้ทำการจัดลำดับขั้นในการสอนให้นักเรียนเสียใหม่ขั้นตอนใดที่สนองความต้องการ ความสนใจให้นักเรียนมากที่สุด ครูก็ควรที่จะจัดสนองให้นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นโครงการสอนที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น จึงได้มุ่งที่จะสนองความต้องการของผู้เรียน โดยจัดกิจกรรมในรูปของการแข่งขัน และการเล่นเป็นทีม โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้สนใจในกิจกรรมตลอดเวลา ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเน้นเรื่องทักษะมากนัก ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าโครงการสอนของผู้วิจัย จะตรงตามจุดประสงค์ของการเรียนวิชาพลศึกษามากกว่าที่จะออกมาในลักษณะพลศึกษาเพื่อสุขภาพ เพื่อให้นักเรียน มีวิชาพลศึกษาเพื่อเป็นตัวแทนทีมชาติ หรือตัวแทนสถาบัน โดยพยายามให้ความสำคัญกับการเรียนทักษะมากเกินไปดังเช่นโครงการสอนตามหลักสูตรของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเราสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนในการเรียนวิชาพลศึกษาเกือบจะทุกวิชาว่าเราให้เวลาเพียงเรื่องของทักษะมากเกินไป โดยฉีกถึงจุดประสงค์หลักของวิชาพลศึกษา จึงพบว่านักเรียนของเราเมื่อเรียนจบภาคการศึกษาแล้ว ไม่สามารถจะนำวิชาพลศึกษาไปใช้ในการออกกำลังกายได้ในชีวิตประจำวัน หรือไม่มีความรัก ความกระตือรือร้นที่จะออกกำลังกาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะจัดวิธีสอนตามแบบของผู้วิจัย เพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กโดยตรง คือชอบเล่นมากกว่าการเรียนที่มุ่งเน้นทักษะเพื่อศึกษาดูว่ากลุ่มใครมีความสามารถทางการเรียนวิชาพลศึกษามากกว่ากัน

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกเอากีฬาบาสเกตบอลเป็นกีฬาสำหรับทำการศึกษาวิจัย เพราะบาสเกตบอล เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ได้รับการเลือกสรรคว่า เป็นกีฬาที่ช่วยส่งเสริมสมรรถภาพร่างกายได้เป็นอย่างดี และเป็นที่แพร่หลายอีกชนิดหนึ่งที่มีผู้นิยมเล่นและมีการจัดการแข่งขันกันมากที่สุดทั้งในระดับโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ประชาชน กระทั่งถึงระดับโลก จึงสมควรที่จะได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจัง

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบผลของการใช้โครงการสอนแบบ เกษขอสองแบบ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้โครงการสอนแบบ เกษขอสองแบบ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออกจากโครงการสอนสองแบบ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการค้นคว้าวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์แก่ครูพลศึกษาในการพิจารณาเลือกโครงการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียน เกิดการพัฒนาความสามารถในกาเรียนวิชาพลศึกษาได้อย่างเหมาะสม
3. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาปรับปรุงโครงการสอนพลศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชายในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวิเศษไชยชาญ "ตันติวิทยานุกูล" อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา 2532 จำนวน 60 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน
  - กลุ่มทดลองที่ 1 คือกลุ่มที่ใช้โครงการสอนตามหลักสูตร (รายละเอียดในภาคผนวก ก)
  - กลุ่มทดลองที่ 2 คือกลุ่มที่ใช้โครงการสอนตามแบบของผู้วิจัย (รายละเอียดในภาคผนวก ง)
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
  - 2.1 ตัวแปรอิสระ คือโครงการสอนแบบ เกษขอสอง 2 แบบ
  - 2.2 ตัวแปรตาม คือความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้วิจัยไม่ควบคุมผู้รับการทดสอบในเรื่องของกายภาพ เช่น ความสูง น้ำหนัก อายุ รวมถึงเรื่องของการพักผ่อน และการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทอื่น ๆ ในช่วงระยะเวลาของการทดลอง
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ไม่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก่อน
3. ก่อนการทดสอบและก่อนเรียน ผู้รับการทดสอบทั้ง 2 กลุ่ม อบอุ่นร่างกายในรูปแบบเดียวกัน ใช้เวลาเท่ากัน (รายละเอียดในภาคผนวก ข)
4. กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มจะได้รับการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเอง
5. การเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มกระทำในวัน และเวลาเดียวกันคือ 13.00 - 14.50 น. โดยผู้วิจัยได้แบ่งเวลาออกเป็นสองช่วงเวลาคือ 13.00 - 13.50 น. กลุ่มหนึ่งและ 14.00 - 14.50 น. อีกกลุ่มหนึ่ง และเพื่อให้เกิดความเหมาะสมในคาบเวลาการเรียน ทั้งสองกลุ่มจะสลับเวลายกกันเรียนโดยสัปดาห์แรกกลุ่มที่หนึ่งจะเรียนในช่วงเวลาแรก กลุ่มที่สองจะเรียนในช่วงเวลาหลัง และในสัปดาห์ที่สอง กลุ่มที่หนึ่งจะเรียนในช่วงเวลาหลังและกลุ่มที่สองจะเรียนในช่วงเวลาแรก จะสลับกันไปจนกว่าจะจบการทดลองการสอนในสัปดาห์ที่ 6

คำนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัยนี้

ความสามารถทางการเรียน หมายถึง ผลการทดสอบกลุ่มตัวอย่างหลังจากการสอนตามโครงการแต่ละแบบมาแล้ว วัดโดยใช้แบบทดสอบทักษะที่สามาสาสเกณฑลของ บรรจบ ภิมรย์คำ

โครงการสอนตามหลักสูตร หมายถึง การสอนภาษาสเกณฑลที่เป็นไปตามลำดับชั้น
มุ่งหมายในการเรียนรู้ในแต่ละคาบ ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2521
ที่กำหนดไว้

โครงการสอนตามแบบของผู้วิจัย หมายถึง การสอนภาษาสเกณฑลที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการทดสอบสอน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง นักเรียนชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ของโรงเรียนวิเศษไชยชาญ "ตันทีวิทยานุกูล" อำเภอวิเศษไชยชาญ จังหวัดอ่างทอง
ปีการศึกษา 2532

กลุ่มทดลองที่ 1 หมายถึง กลุ่มที่สอนตามโครงการสอนของหลักสูตร

กลุ่มทดลองที่ 2 หมายถึง กลุ่มที่สอนตามโครงการสอนของผู้วิจัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารงานวิจัยต่างประเทศ

มอร์แกน (Morgan, 1950 : 18) ได้เขียนบทความเรื่อง "ครูในฐานะผู้นำคนสำคัญ" (The Teacher as a Special Leader) มีความเห็นว่า ครูแต่ละคนมีหลักการและวิธีการสอนแตกต่างกัน โดยเฉพาะครูที่สอนวิชาพลศึกษาต้องใช้เทคนิคและความสามารถในการที่จะทำให้นักเรียนเกิดพัฒนาการไปในทางที่ดีและถูกต้องได้ ถึงแม้ครูผู้สอนจะเลือกวิธีการสอนและเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมแล้วอาจทำการสอนไม่ได้ผล

นิตยสารสถาบันการกีฬาของอเมริกา (The Athletic Institute, 1957 : 29) ได้มีการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับ "พลศึกษาสำหรับเด็กในระดัประถมศึกษา" สรุปได้ความว่า "ความแตกต่างทางคุณสมบัติของครูผู้สอนย่อมนำมาซึ่งความแตกต่างในด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ของเด็กที่ได้รับการศึกษาจากครูผู้สอนแต่ละคน ความสำเร็จในการสอนขึ้นอยู่กับครูผู้สอน" และได้สรุปเกี่ยวกับบุคลิกภาพของครูพลศึกษาไว้ว่า

1. มีความสามารถในการสอน และเป็นผู้นำของเด็ก
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเจริญเติบโตและการเรียนรู้ของเด็ก สามารถนำเอาความรู้ทั้งสองไปใช้ในการสอนได้
3. มีบุคลิกภาพและทรวดทรงที่ดี มีความกระตือรือร้น มีความสามารถเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการ
4. มีความเข้าใจและสนใจเด็ก
5. มีนิสัยรักเด็กอย่างแท้จริง
6. มีอนามัยดี เป็นคนร่าเริงยิ้มแย้มแจ่มใส มีทัศนคติที่ดี มีอารมณ์หนักแน่น สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้
7. มีความสามารถปรับตัว เข้ากับเด็กได้

กรีเอสัน (Grierson. 1955 : 34) ทำการวิจัยในหัวข้อเรื่อง การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐอัลเบอร์ตา (Physical Education in Alberta High Schools) โดยใช้แบบสอบถามครูพลศึกษาในโรงเรียนจำนวน 74 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนการสอน วัตถุประสงค์และสนาม ชั่วโมงเรียนจัดไว้มากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับนโยบายของโรงเรียน

สมาคมครูศึกษา พลศึกษา และสันทนาการระหว่างชาติ (ICHPER. 1963 : 36) ทำการสำรวจเกี่ยวกับเรื่อง พลศึกษาด้วยการจัดเกมส์เล่นในหลักสูตร (Physical and Games in the Curriculum) โดยส่งแบบสอบถามไปยังสมาชิกของสมาคม จำนวน 106 ประเทศ ได้รับกลับมา 48 ประเทศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามได้เน้นปัญหาสำคัญของการพลศึกษาไว้ 2 ประการ คือ

1. ความต้องการในคำบอกกล่าวที่จะสอนวิชาพลศึกษา
2. ความต้องการในคำสนทนาที่ช่วยในการสอนวิชาพลศึกษา ส่วนปัญหารองลงมาได้แก่
  - 2.1 ความต้องการเกี่ยวกับอุปกรณ์
  - 2.2 ความช่วยเหลือทางการเงิน
  - 2.3 ความเข้าใจที่ถูกต้องของประชาชนต่อการพลศึกษา

โรเซนสไตน์ และฟรอสต์ (Rosenstein and Frost. 1964 : 357) ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถภาพทางกายของเยาวชนของรัฐนิวเจอร์ซีย์ โดยทดสอบกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนที่จัดโปรแกรมพลศึกษาเป็นอย่างดี จำนวน 16 โรงเรียน และโรงเรียนที่จัดโปรแกรมพลศึกษาไม่เพียงพอ 13 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่มีโปรแกรมพลศึกษาดี มีสมรรถภาพทางกายดีกว่านักเรียนที่มีโปรแกรมพลศึกษาไม่ดี
2. นักเรียนที่มีโปรแกรมพลศึกษาดี มีร่างกายแข็งแรงที่ หัวทรวงที่ดี การทรงตัวดี มีความเร็ว มีความคล่องแคล่วว่องไวและมีความทนทานที่ด้วย
3. ความแม่นยำและความคล่องแคล่วว่องไวของเด็กชาย และการมีหัวทรวงที่ดีและความเร็วของนักเรียนหญิงก็มิได้ต่างกันกับโปรแกรมพลศึกษาที่ดี

4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนมัธยมใหม่ที่จะกำหนดหาคณะสมรรถภาพทางกายศึกษานักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมการแข่งขัน

เทเลอร์ และวอลเตอร์ (Taylor and Walter. 1964 : 90) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา (Organization Plans for Teaching Physical Education in Elementary Schools) โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลศึกษาและครูใหญ่โรงเรียนที่อยู่ในเมืองและนอกเมือง 30 โรงเรียน พบว่าร้อยละ 79 ไร้อุปกรณ์การสอนพลศึกษา ร้อยละ 2 ไม่มีการสอนพลศึกษา โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่จะมีการวางแผนการสอน จำนวนครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ ศึกษานิเทศก์ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือ

เวอริกแมน (Workman. 1965 : 2581) ทำการเปรียบเทียบผลการสอนทักษะระหว่างครูพลศึกษาและครูประจำชั้น (A Comparison in Selected Skills of Children Taught by the Physical Education Specialist and Those by Classroom Teachers) โดยการคัดเลือกนักเรียนจาก 18 โรงเรียน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 200 คน มาทดสอบพบว่า กลุ่มที่เรียนกับครูพลศึกษามีความสามารถดีกว่ากลุ่มที่เรียนกับครูประจำชั้น

ไนล์ และเวบบ์ (Nyrlle and Webb. 1965 : 75-81) ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสนใจของนักเรียนที่เกี่ยวข้องวิชาพลศึกษา (Why Girls ' Sit out' During Physical Education : An Investigation) พบว่า ความสนใจของนักเรียนขึ้นอยู่กับ การวางแผนการสอนของครู ความสามารถในการจัดเตรียมให้เหมาะสมกับความสนใจและความต้องการของเด็ก

ซิลเวสเตอร์ (Silvester. 1969 : 32 - 36) ทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา (Attitude to Physical Education in the Elementary Schools) โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหารโรงเรียน 172 คน พบว่าครูที่ไม่มีวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่จะปล่อยนักเรียนเล่นตามลำพังเพราะไม่มีหลักการและวิธีสอน ครูที่จบทางพลศึกษาโดยตรงจะมีทัศนคติที่คกต่อวิชาพลศึกษา และครูที่ได้รับปริญญาตรีพลศึกษาจะมีความเข้าใจหลักการและวิธีสอนดีกว่า

คอร์ริ (Korri. 1971 : 5181) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในมอริสตันเนโรซาค้า โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลศึกษา พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ มีมากเกินไปไม่สามารถจัดกิจกรรมสนองความต้องการได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไป

โรบินสัน (Robinson. 1971 : 1581) ได้ทำการวิจัยเพื่อสำรวจโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในมอริสตันเนโรซาค้า (A Survey of the Girls Physical Education Programs for the Secondary Schools in the State of Alabama) โดยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนจำนวน 422 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าวิชาพลศึกษาจัดเป็นวิชาสามัญวิชาหนึ่งรวมอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียนประมาณ 84 เปอร์เซ็นต์ ที่มีนักเรียนห้องละ 50 คน ประมาณ 63 เปอร์เซ็นต์ ของโรงเรียนทั้งหมดได้จัดโปรแกรมพลศึกษาพิเศษสำหรับนักเรียนดึกปกติ และ 61 เปอร์เซ็นต์ ที่ได้จัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน นอกจากนั้นสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ทางพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ ผู้บริหารยังให้การสนับสนุนน้อย

โคเกอร์ (Coker. 1972 : 1484) ได้ทำการสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมอริสตันเนโรซาค้า (A Survey of Senior High School Physical Education Programs for Boys in Selected Louisiana Public Schools) โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาจำนวน 65 โรงเรียน และสัมภาษณ์ผู้สอนพลศึกษา จำนวน 75 คน พบว่าโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายได้รับการปรับปรุงขึ้นมาก แท้จริงหากผู้นำทางบ้านมาร่วมทั้งการวางแผนงานสำหรับผู้สอนพลศึกษาได้จัดเตรียมโปรแกรมการสอนพลศึกษาอย่างคึกคักการสอนพลศึกษายังไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร

เฮิน (Hein. 1972 : 2149) ได้สำรวจการจักโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมของรัฐฮาวาย (A Survey to Determine the State of the Secondary Health and Physical Education Programs in the Districts and Islands in the State of Hawaii) โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง

65 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิ
 พหุศึกษาทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพหุศึกษาไม่ค้เท่าที่ควร ครูมีชั่วโมงการสอน
 มากเกินไปและขาดวิธีการสอนที่ดี

น็อกเคน (Nokken. 1972 : 32 - 3764) ได้ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติของ
 ครูประจำชั้นที่สอนวิชาพหุศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา (Elementary Classroom
 Teachers Attitude and Practices Relation to Physical Education) โดยใ้
 แบบสอบถามถามครูประจำชั้นที่สอนวิชาพหุศึกษาเอง จำนวน 361 คน ผลของการวิจัยสรุปได้
 ดังนี้

1. ครูส่วนใหญ่เห็นว่า วิชาพหุศึกษามีความสำคัญในการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กเรียน
2. การสอนวิชาพหุศึกษาควรจะใช้ครูพิเศษและมีวุฒิพหุศึกษาสอน
3. ครูผู้มีอายุน้อยยอมรับว่ามีความสามารถในการสอนวิชาพหุศึกษามากกว่าครูอายุมาก
4. ครูชายยอมรับว่ามีความสามารถในการสอนพหุศึกษาได้มากกว่าครูหญิง
5. ชั่วโมงสอนวิชาพหุศึกษาและเวลาสำหรับจัดกิจกรรมพหุศึกษามีน้อยเกินไป
6. การสอนกิจกรรมประเภทโตลโตน กาย เอนหอยโหนด การต่อสู้ กีฬา ประเภท
 และประเภทลาน ครูส่วนมากมีความสามารถในการสอนได้ไม่ค้เท่าที่ควร
7. อุปสรรคในการสอนวิชาพหุศึกษา คือไม่มีเวลาในคาบ เตรียมการสอนและ
 ไม่สามารถแต่งตั้งผู้ฝึกได้ขาดสถานที่สำหรับเก็บรักษาอุปกรณ์การสอนวิชาพหุศึกษา

เซดา (Seda. 1974 : 35 : 2754) ได้ทำการวิจัยเพื่อที่จะพัฒนาแนวทางสำหรับ
 นักศึกษาที่จะออกไปประกอบอาชีพครูประจำชั้นที่สอนพหุศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ
 รัฐเปอโตริโก (Professional Preparation Guidelines in Physical Education for
 Classroom Teachers in the Elementary School of Puerto Rico) ในการที่จะ
 พัฒนานั้นจำเป็นจะต้องรู้ถึงปัญหาเหล่านี้

1. รายงานเกี่ยวกับการเตรียมบุคคลออกไปประกอบอาชีพครูพหุศึกษา หากการตรวจสอบ
 สถานภาพของครูผู้สอนโดยดูจากประกาศนียบัตรและใบรับรองจากสถาบันฝึกหัดครูวิชาชีพการศึกษา
 ทั่วไปและวิชาชีพ ข้อมูลเหล่านี้จะค้ได้จากหัวหน้าภาควิชาพหุศึกษาและคณบดีของสถาบันฝึกหัดครู
 6 แห่ง ที่ผลิตครูประถมศึกษาของรัฐเปอโตริโก

2. พิจารณาโปรแกรมการสอนพลศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของโรงเรียนประถมศึกษา
ในรัฐเพอโตริโก โดยใ้แบบสอบถามจากผู้สอนชั้นประถมศึกษาทั้งในเมืองและนอกเมือง
79 แห่ง เกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 เนื้อหาการสอน
- 2.2 กิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนและนอกโรงเรียน
- 2.3 ขนาดของชั้นเรียนและจำนวนนักเรียน
- 2.4 การนิเทศการสอน
- 2.5 การประเมินผลการเรียนการสอน

3. พิจารณาดังกล่าวมาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับ แนวทางของโปรแกรมพลศึกษาที่มี
คุณภาพของโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยพิจารณาจากเนื้อหาทั้งต่อไปนี้

- 3.1 ลักษณะความเป็นผู้นำ
- 3.2 วัตถุประสงค์และความมุ่งหมาย
- 3.3 โปรแกรมการสอน
- 3.4 การจัดดำเนินการและการบริการ
- 3.5 อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
- 3.6 การประเมินผล
- 3.7 โปรแกรมต่าง ๆ ของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกัน

เกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวได้มีการประเมินผลและจัดอันดับโดยคณะกรรมการสถิติของ
สหรัฐอเมริกา และเกณฑ์มาตรฐานนี้ได้นำมาใช้ในการแนะนำทางเพื่อที่จะพัฒนาประสิทธิภาพ
ก่อนนำไปสอนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ในการแนะนำทางนี้ได้นำเสนอไปยังตัวแทน
คณะกรรมการศึกษาของรัฐเพอโตริโก 51 คน เพื่อทำการตรวจหาประเมินผลและเสนอแนะต่าง ๆ
การประเมินผลแสดงให้เห็นว่า แนวทางดังกล่าวมีความจำเป็นเหตุผลและมีคุณภาพการนำไปจัดโปรแกรม
การเรียนการสอนพลศึกษาของรัฐเพอโตริโก

เอกสารการวิจัยภายในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2521 คำวิชัย การศักดิ์ (2521 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาวอลเลย์บอล โดยวิธีสอนแบบคันทิก และแกมมูทากับการสอนแบบบรรยายประกอบสาธิต" ได้ทดลองสอนแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนสมเด็จราชคำวิ จำนวน 70 คน โดยวิธีสอน 2 แบบ คือกลุ่มหนึ่งสอนโดยวิธีคันทิก และแกมมูทา ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งสอนโดยวิธีบรรยายประกอบสาธิต ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบมาตรฐาน "แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอล" ของแบบทดสอบมาตรฐานกีฬา วอลเลย์บอลของสมาคมสุศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ แห่งสหรัฐอเมริกาทดสอบ เพื่อวัดระดับความสามารถทางทักษะวอลเลย์บอลให้เท่าเทียมกันทั้งสองกลุ่ม โดยสอนเป็นเวลา 10 สัปดาห์

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนผลการสอนวิชาวอลเลย์บอลโดยเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มที่สอนแบบคันทิกและแกมมูทากับกลุ่มที่สอนแบบบรรยายประกอบสาธิต ไม่แตกต่างกัน

ในปี พ.ศ. 2524 เข็คพันธ์ ฉายเหมือนวงศ์ (2524 : 65 - 66) ได้วิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบประสิทธิผลการสอนวอลเลย์บอลระหว่างวิธีสอนแบบมอบหมายงานกับการสอนแบบบรรยายประกอบสาธิต" ได้ทดลองแก่นักเรียนหญิงประโยควิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตพระนครใต้ กรุงเทพมหานคร จำนวน 45 คน แล้วนำคะแนนจากการทดสอบความสามารถในการเรียนรู้ การเคลื่อนไหว และความสามารถทางทักษะกีฬา วอลเลย์บอลของนักเรียน ทั้งสามกลุ่มให้เท่ากันให้กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม สอนด้วยวิธีบรรยายประกอบสาธิต กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มทดลองที่หนึ่งสอนด้วยวิธีสอนแบบมอบหมาย และกลุ่มที่สามเป็นกลุ่มทดลองที่สอง สอนด้วยวิธีแบบบรรยายประกอบสาธิต และมอบหมายงานในปีนอกเวลา แต่ละกลุ่มใช้เวลาในการสอน 12 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบมาตรฐานกีฬา วอลเลย์บอลของสมาคมสุศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ แห่งสหรัฐอเมริกา เมื่อการเรียนการสอนผ่านไปครบตามโครงการสอน 12 สัปดาห์ ได้นำคะแนนจากการทดสอบมาวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการเรียนกีฬา วอลเลย์บอลของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม และเปรียบเทียบทัศนคติทางการทางทักษะกีฬา วอลเลย์บอลของแต่ละกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพการสอนวิชาออลเจมของควยวิธีการสอนแบบบรรยายประกอบสาธิต
วิธีสอนแบบมอบหมายงาน และวิธีการสอนแบบบรรยายประกอบสาธิต และมอบหมายงานให้นัก
นอกเวลาไม่แตกต่างกัน

2. ความสามารถทางทักษะที่สำรวจเจมของ ของแต่ละกลุ่มจากการทดสอบมีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้ง 3 กลุ่ม มีการพัฒนาทาง
ทักษะที่สำรวจเจมของดิชน

ในปี พ.ศ. 2524 เชาว์ นวอนปาน (2524 : 35 - 37) ได้วิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบ
ผลการสอนวิชาตะกรอแบบวิธีบรรยายประกอบสาธิตและแบบสำรวจ ค้นหาการเคลื่อนไหว" เพื่อ
ศึกษาหาความสามารถในการเล่นตะกรอของนักเรียนหญิงในระยะเวลาที่กำหนดให้ โดยทดลองกับ
นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสมเด็จพระราชดำริ จำนวน 45 คน ผู้วิจัยได้คะแนนจาก
การทดสอบความสามารถในการเรียนรู้ การเคลื่อนไหวและจากการทดสอบความสามารถทางทักษะ
ที่สำรวจของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มให้เท่ากัน และให้กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง กลุ่มที่หนึ่งสอนด้วย
วิธีสอนแบบบรรยายประกอบสาธิต กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มทดลองที่สอง สอนด้วยวิธีสอนแบบสำรวจค้นหา
การเคลื่อนไหวและกลุ่มที่สามเป็นกลุ่มควบคุม สอนโดยอิสระในการเรียน แต่ละกลุ่มใช้เวลาใน
การสอน 8 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง แบบทดสอบผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และนำคะแนนจากการทดสอบ
มาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลการสอนวิชาตะกรอ

ผลการวิจัยพบว่า ผลการสอนวิชาตะกรอ ระหว่างวิธีสอนแบบบรรยายประกอบสาธิตกับ
วิธีสอนแบบสำรวจค้นหาการเคลื่อนไหว ไม่แตกต่างกัน และความสามารถในการเล่นตะกรอของ
นักเรียนหญิงในระยะเวลาที่กำหนดให้ไม่แตกต่างกัน

ในปี พ.ศ. 2528 สุภารัตน์ วรทอง (2528 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง
"เปรียบเทียบผลของวิธีสอนแบบอรรถาธิบายกับวิธีสอนแบบอธิบายประกอบสาธิตที่มีต่อความสามารถ
ทางกลไกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2" โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา
ตอนต้น โรงเรียนประถมศึกษาพหุวิทยาจารย์ศรีนครินทร์วิโรฒ วิทยาเขตประชาเมิตร ประจำปีการศึกษา
2527 จำนวน 60 คน เป็นหญิง 30 คน เป็นชาย 30 คน ทำการทดลองสอนโดยกลุ่มที่ 1 ใช้วิธีสอน
แบบอธิบายประกอบสาธิตกลุ่มที่ 2 ใช้วิธีสอนแบบอรรถาธิบาย ใช้เวลาในการสอน 8 สัปดาห์

และใช้แบบทดสอบความสามารถทางกลไกของซิดลิง ทดสอบความสามารถทางกลไกก่อนการสอน และภายหลังการสอน สัปดาห์ที่ 2, 4, 6 และ 8 หากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test และคิอัคราเพิ่มเป็นร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า

1. การสอนระบมอวิชาศึกษากับแบบอธิบายประกอบสาธิต มีผลทำให้ความสามารถทางกลไกไม่แตกต่างกัน
2. การสอนแบบอธิบายประกอบสาธิต และวิธีการสอนแบบวิชาศึกษา ก่อนทำการสอน กับหลังทำการสอน สัปดาห์ที่ 8 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 22.81$ และ $t = 25.40$ ตามลำดับ)

3. อัคราการเพิ่มเป็นร้อยละของความสามารถทางกลไกก่อนการเรียนภายหลังการสอน สัปดาห์ที่ 2, 4, 6 และ 8 ของกลุ่มการสอนแบบวิชาศึกษาดีกว่าการสอนแบบอธิบายประกอบสาธิต

ในปี พ.ศ.2528 มารุต วัชรานุกร โค้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกีฬาบาสเกตบอล โดยวิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทป และแบบบรรยาย ประกอบการสาธิต" กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 วิทยาลัย พลศึกษาจังหวัดชลบุรี จำนวน 40 คน โดยมาโดยการสุ่มแบบง่ายและไม่เคยเป็นนักกีฬาบาสเกตบอล มาก่อน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่มเท่า ๆ กัน คือกลุ่มที่สอนแบบใช้วิดีโอเทป และกลุ่มที่ สอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต ใช้เวลาทดลองสอน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันจันทร์ และวันอังคาร ทั้งแต่เวลา 14.00 - 17.00 น. แล้วทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล หลังการ ทดลองสอนสัปดาห์ที่ 8 โดยใช้แบบทดสอบการยิงประตูใต้แป้นสลับข้างแบบซับซ้อน 10 ครั้ง ผลการศึกษาพบว่า วิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทปและวิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิตให้ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนทักษะกีฬาบาสเกตบอลไม่แตกต่างกัน และในการสอนทักษะกีฬาบาสเกตบอลโดยวิธีสอน แบบใช้วิดีโอเทปและแบบการบรรยายประกอบการสาธิตมีผลทำให้ทักษะกีฬาบาสเกตบอลดีขึ้นกว่า ก่อนทำการสอน

วาสนา มั่งคั่ง โค้ศึกษาวิจัยถึงเรื่อง "ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา 12 โดยการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหา

การจัดและการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 12 โคกม่วงศึกษาค้นต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. เกี่ยวกับสภาพภาคโคกทั่วไปของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
2. เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของโรงเรียน ข้อเท็จจริงในการปฏิบัติงานด้านพลศึกษา
3. ปัญหาเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาในชั้น
4. ปัญหาเกี่ยวกับทางท่านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
5. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน
6. ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียนในการเรียนการสอนพลศึกษา
7. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียนในการเรียนการสอนพลศึกษา
8. ปัญหาเกี่ยวกับพลศึกษาพิเศษในการเรียนการสอนพลศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 12 ปีการศึกษา 2526 ทั้ง 7 จังหวัด ๆ ละ 20 โรงเรียน จำนวน 140 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถามปลายเปิดแบบตรวจคำตอบ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) วัค 5 ระดับ

ผลการศึกษา โดยเฉพาะหัวข้อที่ 3 เกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นพบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเห็นความสำคัญของจุดประสงค์ในการสอนมาก คือเรื่องใหม่ทักษะ การเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน กิจกรรมเข้าจังหวะ และทักษะที่จะนำไปสู่กิจกรรมกีฬา ครูพลศึกษา เคยจัดทำโครงการสอนโดยจัดทำทุกปีการศึกษา เคยช่วยนักการศึกษาพลศึกษาโดยจัดทำเป็นรายสัปดาห์ การแบ่งนักเรียนในการสอนพลศึกษาจัดแบ่งโดยคละกันทั้งเพศชายและเพศหญิง เคยสอนพลศึกษาภาคทฤษฎีโดยใช้วิธีการสอนแบบอธิบายและมีภาพประกอบ ส่วนการสอนโดยทั่วไป ใช้วิธีสอนแบบรวมทั้งอธิบายสั่งการและสาธิต นักเรียนส่วนใหญ่แต่ทั้งในการเรียนพลศึกษา ภาคปฏิบัติแล้วแต่นักเรียนจะมีใส่ในการสอนพลศึกษา ครูส่วนใหญ่แต่ทั้งชุดพลศึกษาทำการสอน ทุกครั้งสำหรับช่วงเวลาในการสอนพลศึกษาจะเป็นภาคบรรยายเกือบทั้งหมด การเปลี่ยนเสื้อผ้าของนักเรียนโดยมากจะเปลี่ยนในห้องเรียน ก่อนเริ่มเรียนครูพลศึกษาส่วนใหญ่จะให้ให้นักเรียนอบอุ่น

ร่างกายก่อนเป็นเวลา 5 - 10 นาที และจะให้เด็กเรียนฝึกทักษะทุกครั้ง เมื่อเสร็จสิ้นการสอน ครูจะสรุปผลการเรียนทุกครั้งและจะปล่อยให้เด็กเรียนไปหาความสะอาดร่างกายก่อนหมดเวลา 5 นาที เป็นส่วนใหญ่ ส่วนปัญหาในการสอนโดยทั่วไปที่ครูพลศึกษาประสบมาก คือการสอนให้เด็กตามจุดประสงค์ของหลักสูตร การฝึกให้เด็กรู้จักการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การสอนให้หันตามโครงการสอนการฝึกให้เข้าแถว กิจการการแข่งขันกีฬา แต่ละประเภท

ในปี พ.ศ.2529 ภาเรศ โคธชัยภูคาได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบผลของการสอนว่ายน้ำเบื้องต้น จากการสอนด้วยการว่ายน้ำแบบครอว์ลและแบบกบ กลุ่มตัวอย่าง เป็นอาสาสมัครที่ว่ายน้ำไม่เป็น มีอายุระหว่าง 11 - 13 ปี จำนวน 20 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 เรียนว่ายน้ำแบบครอว์ล จำนวน 10 คน และกลุ่มที่ 2 เรียนว่ายน้ำแบบกบ จำนวน 10 คน ผลการศึกษาพบว่า ผลของการสอนว่ายน้ำเบื้องต้นด้วยการว่ายน้ำแบบกบดีกว่าแบบครอว์ล อย่างมีนัยสำคัญสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือผู้ที่เรียนว่ายน้ำแบบกบจะว่ายน้ำเป็นในระยะเวลา 6.90 ชั่วโมง (6 ชั่วโมง 54 นาที) ส่วนผู้ที่เรียนว่ายน้ำแบบครอว์ลจะว่ายน้ำเป็นในระยะเวลา 11.25 ชั่วโมง (11 ชั่วโมง 15 นาที)

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ครูพลศึกษาและนักการศึกษาได้พยายามค้นคว้าหาวิธีการสอนพลศึกษาแบบใหม่ ๆ แต่ส่วนใหญ่แล้วก็มีไม่เพียงพอ ความต้องการและความสนใจของเด็กโดยตรง จึงพบว่าการสอนแบบบรรยายประกอบการศึกษาให้ผลไม่แตกต่างกับการสอนแบบอื่น ๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะจัดโครงการสอนตามแบบของผู้วิจัย คือ การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสประกอบกิจกรรมการแข่งขันในมากที่สุด ทั้งในรูปแบบของเกมส์ต่าง ๆ และการจัดทีมลงแข่งขัน ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการและความสนใจของเด็กโดยตรงคือชอบเล่นมากกว่าการเรียนที่มุ่งเน้นทักษะ แต่ก็มีโคธชัยภูคาว่าผู้สอนจะปล่อยให้ผู้เรียนได้เล่นตลอดเวลา ผู้สอนจะก่อให้เกิดความสนใจ ชื่นแะ แก้ไขปัญหาอันอาจเกิดขึ้นในสนาม ซึ่งถือว่าเป็นการเรียนรูจากประสบการณ์ตรง อันเป็นผลคือผู้เรียนอย่างมาก ซึ่งแตกต่างจากโครงการสอนตามหลักสูตรที่มุ่งเน้นในเรื่องการเรียนทักษะจนเกินไป จึงจะเห็นได้ว่าการที่ผู้เรียนจะได้มีโอกาสจัดทีมลงแข่งขันก็จะเป็นคนที่ 18 หรือคอบสุดท้ายของการเรียน จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายซึ่งจากเหตุผลเหล่านี้ อาจเป็นเหตุผลอันหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนวิชาพลศึกษาเมื่อเรียน

จนภาคการศึกษาแล้วไม่สามารถนำทักษะที่ได้นั้น ๆ ไปใช้ในการออกกำลังกาย หรือขาดความรัก
 ความสนใจที่จะนำกิจกรรมพลศึกษาไปใช้ในการออกกำลังกายในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นผู้วิจัย
 จึงมุ่งที่จะจัดทำโครงการสอนตามแบบของผู้วิจัย เพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กโดยตรง คือ
 ชอบเล่นมากกว่าการ เรียนที่มุ่งเน้นทักษะ ฉะนั้นผู้วิจัยจึงขอตั้งชมรมกีฬานวบาลีดังนี้

ชมรมกีฬานวบาลี

โครงการสอนวิชาบาสเกตบอลตามหลักสูตรกับโครงการสอนตามแบบของผู้วิจัย
 จะส่งผลต่อความสามารถทางการเรียนบาสเกตบอลแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นนักเรียนชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนวิเศษไชยชาญ "กันทิวทิวภูมิ" อำเภอวิเศษไชยชาญ จังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา 2532 จำนวน 60 คน ซึ่งไม่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก่อน โดยได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) แล้วทำการทดสอบทักษะที่ภาษาสแกนโดยวิธีแบบทดสอบทักษะที่ภาษาสแกนของ บรรจบ ภิญโญคำ นำผลการทดสอบมาเรียงลำดับคะแนนตั้งแต่ลำดับที่ 1 ถึง 60 แล้วแบ่งกลุ่มสุ่มแบ่งออก เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม กลุ่มละ 30 คน มีความสามารถพื้นฐานทางทักษะที่ภาษาสแกนอยู่ในระดับเดียวกัน โดยกำหนดให้

กลุ่มทดลองที่ 1 (Experimental Group I) สอนตามโครงการสอนของหลักสูตร
(รายละเอียดในภาคผนวก ค)

กลุ่มทดลองที่ 2 (Experimental Group II) สอนตามโครงการสอนของบุรีรัมย์
(รายละเอียดในภาคผนวก ง)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษอย่างละเอียด เพื่อใช้ในการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย
2. ทำโครงการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อดำเนินการสอนแก่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม
3. จัดทำแผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระยะเวลาของการทดลองสอน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมงของทั้งสองกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบที่สามาสาสเกลของของ บรรจบ ภิมย์คำ ประกอบด้วยการทดสอบ 1 รายการคือ การยิงประตูไ้แม่นสลับทางแบบสลับกัน 10 ครั้ง (The Multiple Alternate Lay - Up Shots) (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ก)
2. โครงการสอนสาสเกลของเพื่อใช้สอนแก่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยสอนเป็น เวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน ๆ ละ 50 นาที (1 คาบ) โดย
  - 2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 คือกลุ่มที่สอนตามโครงการสอนของหลักสูตร
  - 2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 คือกลุ่มที่สอนตามโครงการสอนของผู้วิจัย
3. ชุดกรง์ สถิติ ที่ใช้ในการฝึก ได้แก่
  - 3.1 ลูกบาสเกลของจำนวน 15 ลูก
  - 3.2 นาฬิกาจับเวลา 2 เรือน
  - 3.3 กระดาษบันทึก
  - 3.4 เพ็วกระยะทาง
  - 3.5 สนามบาสเกลของขนาดมาตรฐาน 1 สนาม

วิธีดำเนินการทดลอง

1. นำแบบทดสอบที่สามาสาสเกลของของ บรรจบ ภิมย์คำ ไปทำการทดสอบกับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนโพธิทอง "จินตมณี" อำเภอโพธิทอง จังหวัดอ่างทอง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นโดยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test - Retest)
2. ทดสอบทักษะที่สามาสาสเกลของของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน ด้วยแบบทดสอบที่สามาสาสเกลของของ บรรจบ ภิมย์คำ ก่อนทำการทดลองสอนเพื่อแบ่งกลุ่ม
3. ทำการสอนวิชาบาสเกลของแก่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน แล้วทำการสอนแต่ละกลุ่มตามโครงการสอน

4. ทดสอบทักษะที่ห้ามาสเกลของของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน ด้วยแบบทดสอบทักษะที่ห้ามาสเกลของ บรรจบ ภิรมย์คำ ในวันที่อาทิตย์เมื่อสิ้นสุดการทดลองในสัปดาห์ที่ 6 ระหว่างเวลา 9.00 - 12.00 น.

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยขออนุญาตความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนวิเศษไชยชาญ "บัณฑิตวิทยาลัย" อำเภอวิเศษไชยชาญ จังหวัดอ่างทอง และผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิ์ทอง "จินตมณี" อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง เพื่อขอใช้สถานที่และเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. จัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์และตารางการทดลองสอน เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ทำการทดสอบก่อนการทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน โดยใช้แบบทดสอบทักษะที่ห้ามาสเกลของ บรรจบ ภิรมย์คำ เพื่อแบ่งกลุ่ม
4. ผู้วิจัยทำการสอนตามโครงการสอนทั้งสองกลุ่ม
5. เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองสอน ทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มโดยใช้แบบทดสอบทักษะที่ห้ามาสเกลของ บรรจบ ภิรมย์คำ
6. รวบรวมข้อมูลที่ไ้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ เพื่อนำมาใช้สรุปผลการวิจัย และเสนอแนะความคิดเห็นที่ได้จากการวิจัยนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ

1. หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะที่ห้ามาสเกลของ บรรจบ ภิรมย์คำ โดยการสอบซ้ำ (test - retest) โดยใช้สูตรของ เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
2. หาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเวลาก่อนการทดลองสอน และหลังการทดลองสอนของแต่ละกลุ่ม

3. ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มของเวลาทั้งหมดและหลังการทดลองสอน
 ชั้นปีที่ 6 โดยใช้สถิติ ที่ t-test Independent

4. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละกลุ่มของเวลา ก่อนกับหลังการทดลองสอน
 ในชั้นปีที่ 6 โดยใช้สถิติ ที่ t-test Dependent

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาความสัมพันธ์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ฉวน สายยศ และอังคณา
 สายยศ. 2524 : 86) โดยใช้สูตร

$$r_{XY} = \frac{N \Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2} \sqrt{N \Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2}}$$

เมื่อ r_{XY}	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ΣX	แทน ผลรวมทั้งหมดของเวลา X
ΣY	แทน ผลรวมทั้งหมดของเวลา Y
ΣX^2	แทน ผลรวมทั้งหมดของเวลา X แต่ละตัวยกกำลังสอง
ΣY^2	แทน ผลรวมทั้งหมดของเวลา Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
ΣXY	แทน ผลรวมทั้งหมดของเวลา X และ Y แต่ละตัวคูณกัน
N	แทน จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง

2. การหาค่ามัธยเลขคณิต (ฉวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 71)
 โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$	แทน ค่ามัธยเลขคณิต
ΣX	แทน ผลรวมของเวลาทั้งหมด
N	แทน จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง

3. การหาความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ส่วน ช่ายยศ และอังคณา ช่ายยศ.

2524 : 77) โคยไชสุทร

$$s = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

- เมื่อ s แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- $\sum X^2$ แทน ผลรวมของเวลาดำเนินการทั้งสอง
- $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของเวลาทั้งหมดยกกำลังสอง
- N แทน จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง

4. ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม (ส่วน ช่ายยศ และอังคณา ช่ายยศ.

2524 : 96) โคยไชสุทร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

- df = $n_1 + n_2 - 2$
- เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความแตกต่าง
- $\bar{X}_1$ แทน เวลาเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
- $\bar{X}_2$ แทน เวลาเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
- s_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
- s_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2
- n_1 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
- n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
- df แทน ชั้นแห่งความอิสระ

5. ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยในสองกลุ่ม (ฮวน ชายยศ และอังคณา ชายยศ.
2524 : 99) โดยไชสุตร

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n - 1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความแตกต่าง
	D	แทน	ความแตกต่างของเวลาแต่ละคู่
	ΣD	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของเวลาแต่ละคู่
	ΣD^2	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของเวลาแต่ละคู่ยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนคู่
	df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

X	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความแตกต่าง
N	แทน จำนวนผู้เข้าร่วมการทดลอง
df	แทน ชั้นแห่งความอิสระ
กลุ่มทดลองที่ 1	แทน กลุ่มที่สอนตามโครงการสอนของหลักสูตร
กลุ่มทดลองที่ 2	แทน กลุ่มที่สอนตามโครงการสอนของผู้วิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบความสามารถทางการเรียนทักษะภาษาเอกของ
ของ บรรจบ ภิรมย์คำ ของกลุ่มที่สอนตามโครงการสอนของหลักสูตร และกลุ่มที่สอนตาม
โครงการสอนของผู้วิจัย กลุ่มละ 30 คน ข้อมูลที่ได้ทั้งก่อนการสอนและหลังการสอนตาม
โครงการสอน สัปดาห์ที่ 6 โดยใช้วิธีการทางสถิติแบ่งออกเป็นขั้นตอนดังนี้

1. หากความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะภาษาเอกของ
บรรจบ ภิรมย์คำ
2. หากค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเวลาก่อนการทดลองสอนและ
หลังการทดลองสอนของแต่ละกลุ่ม
3. ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มของเวลาทั้งก่อนและหลังการทดลองสอน
สัปดาห์ที่ 6 โดยใช้สถิติ ที (t-test Independent)
4. ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยในแต่ละกลุ่มของเวลาอกันกับหลังการทดลองสอน
ในสัปดาห์ที่ 6 โดยใช้สถิติ ที (t-test Dependent)
5. ตรวจสอบความนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ

ผลการศึกษาค้นคว้า

1. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ บรรจบ ภิรมย์คำ โดยการสอบซ้ำ ปรากฏว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .79
2. หากาเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการทดสอบทักษะบาสเกตบอล ก่อนการทดสอบและหลังการทดสอบของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ปรากฏดังตาราง

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการทดสอบทักษะบาสเกตบอลก่อนและหลังของการทดสอบของทั้ง 2 กลุ่ม

กลุ่มทดลอง	N	ก่อนการทดสอบ		หลังการทดสอบ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
กลุ่มทดลองที่ 1	30	162.36	48.71	106.83	26.08
กลุ่มทดลองที่ 2	30	160.76	44.90	103.76	17.77

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการทดสอบ กลุ่มทดลองที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 162.36 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 48.71 วินาที ในขณะที่กลุ่มทดลองที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 160.76 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 44.90 วินาที

และเมื่อเสร็จสิ้นการทดสอบ 6 สัปดาห์แล้ว ปรากฏว่ากลุ่มทดลองที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 106.83 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 26.08 วินาที ในขณะที่กลุ่มทดลองที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 103.76 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 17.77 วินาที ซึ่งเวลาในการทดสอบลดลงทั้งสองกลุ่ม แสดงให้เห็นว่าความสามารถในทักษะกีฬาบาสเกตบอลดีขึ้นทั้งสองกลุ่ม

3. ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มของผลการทดสอบทั้งก่อนและหลัง
การทดสอบ ปรากฏดังตาราง

ตาราง 2 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดสอบ ของกลุ่มทดลอง
ทั้ง 2 กลุ่ม

ระยะเวลาในการทดลอง	น	กลุ่มทดลองที่ 1 $\bar{X}$	กลุ่มทดลองที่ 2 $\bar{X}$	t
ก่อนการทดสอบ	60	162.36	160.76	0.13
หลังการทดสอบ	60	106.83	103.76	0.53

$$p > .05 \text{ (} df_{58} \text{ } t = 2.00)$$

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการทดสอบ กลุ่มทดลองที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 162.36 วินาที และกลุ่มทดลองที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 160.76 วินาที เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแล้ว t มีค่าเท่ากับ 0.13 ซึ่งไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.00$)

ส่วนหลังการทดสอบ กลุ่มทดลองที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 106.83 วินาที และกลุ่มทดลองที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 103.76 วินาที เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแล้ว t มีค่าเท่ากับ 0.53 ซึ่งไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.00$)

4. ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยในแต่ละกลุ่มของผลการทดสอบก่อนกับหลังการ
ทดสอบสอน ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 3 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดสอบสอนในแต่ละกลุ่ม
ของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม

กลุ่มทดลอง	N	ก่อนการทดสอบสอน $\bar{X}$	หลังการทดสอบสอน $\bar{X}$	t
กลุ่มทดลองที่ 1	30	162.36	106.83	8.60*
กลุ่มทดลองที่ 2	30	160.76	103.76	7.45*

$$*p < .05 (df_{29} \quad t = 2.04)$$

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนการทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 162.36 วินาที และหลังการทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 106.83 วินาที เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแล้ว t มีค่าเท่ากับ 8.60 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.04$)

ส่วนกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนการทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 160.76 วินาที และหลังการทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 103.76 วินาที เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแล้ว t มีค่าเท่ากับ 7.45 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.04$)

บทขอ สรุปผล อภิปรายขอ และขอเสนอแนะ

บทขอ

ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

1. เพื่อทราบผลของการใช้โครงการสอนแบบ เกมของสองแบบ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้โครงการสอนแบบ เกมของสองแบบ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนวิเศษไชยชาญ "ศันทิวิธานภูมิ" อำเภอวิเศษไชยชาญ จังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา 2532 ซึ่งไม่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก่อน โดยได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน คือ กลุ่มทดลองที่ 1 สอนตามโครงการสอนของหลักสูตร กลุ่มทดลองที่ 2 สอนตามโครงการของวิจัย สัปดาห์ละ 3 วัน จันทร์ พุธ ศุกร์ วันละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลารวม 6 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบที่สามาสาเกมของสอง บรรจบ ภิรมย์คำ ประกอบด้วยรายการทดสอบ 1 รายการ คือ การยิงประตูที่แป้นสลับข้างแบบสลับกัน 10 ครั้ง
2. โครงการสอนแบบ เกมเพื่อใช้สอนแก่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ๗ ละ 3 วัน คือ จันทร์ พุธ ศุกร์ วันละ 50 นาที
3. อุปกรณ์ สถานที่ใช้ในการศึกษา คือ
  - 3.1 ลูกบาศก์เกมของจำนวน 15 ลูก

3.2 นานักจำเวลา 2 เวียน

3.3 กระดาษบันทึก

3.4 เพล็วที่ระบะทาง

3.5 ฌานฆาสเกณฑชชนาทฆาทรฐาน 1 ฌนาฆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทาความเชื่อกัน (Reliability) ของแบบทดสอบที่กะกะกาฆาสเกณฑชชชอง บรรฆน ภรรยา กัฆ โดยช้ประลัษฐนห้กัฆนัฆชอง เพียรสัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
2. ทาคาเฉลีย และความเบี่ยงเบนฆาทรฐานของเวลาอกนการทคองชองนและ หลังการทคองชองนของนคละกัฆ
3. ทคองความนคกทางคาคาเฉลียระหวังกัฆของเวลาห้กอนและหลังการทคองชองน ช้ปคาคาที่ 6 โดยช้สถิติ ทึ (t-test Independent)
4. ทคองความนคกทางคาคาเฉลียในนคละกัฆของเวลาอกนกับหลังการทคอง ใน ช้ปคาคาที่ 6 โดยช้สถิติ ทึ (t-test Dependent)
5. ทคองคานัฆนคกทางสถิติทึระกัฆ .05 ทุกราฆการ

สรุปผลการคณควา

1. ผลการทคองนคกการทคองชองนกับหลังการทคองชองนในนคละกัฆ 6 ของกัฆ ทคองทึ 1 ช้ชองนคานคองการชองนของนคกฐทร นคกคางกันอย่างนัฆนคกทางสถิติทึระกัฆ .05
2. ผลการทคองนคกการทคองชองนกับหลังการทคองชองนในนคละกัฆ 6 ของกัฆ ทคองทึ 2 ช้ชองนคานคองการชองนของนคกฐทร นคกคางกันอย่างนัฆนคกทางสถิติทึระกัฆ .05
3. ผลการทคองนคกการทคองชองนในนคละกัฆ 6 ระหวังกัฆ ช้ชองนคานคองการชองนของนคกฐทร กับกัฆช้ชองนคานคองการชองนของนคกฐทร นคกคางกัน

อภิปรายผล

ผลการทดสอบทักษะภาษาเขียนของกลุ่มที่ 1 ก่อนการทดสอบของสื่อวีซีดีเกี่ยวกับ 162.36 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 48.71 วินาที หลังการทดสอบของสื่อวีซีดีเกี่ยวกับ 106.83 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 26.08 วินาที และผลการทดสอบทักษะภาษาเขียนของกลุ่มที่ 2 ก่อนการทดสอบของสื่อวีซีดีเกี่ยวกับ 160.76 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 44.90 วินาที หลังการทดสอบของสื่อวีซีดีเกี่ยวกับ 103.76 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 17.77 วินาที และจากผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบทักษะภาษาเขียนของก่อนการทดสอบกับหลังการทดสอบ 6 สัปดาห์ของทั้งสองกลุ่ม พบว่า ค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบทักษะภาษาเขียนของหลังการทดสอบต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบทักษะภาษาเขียนของก่อนการทดสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของผลการทดสอบทักษะภาษาเขียนของหลังการทดสอบระหว่างกลุ่มปรากฏว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ระยะเวลาของการทดสอบสั้นเกินไป ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่า หากใช้ระยะเวลาในการทดสอบออกไปมากกว่า 6 สัปดาห์ หรือมากกว่า 18 คาบแล้ว น่าจะเห็นความแตกต่างของความสามารถในทักษะภาษาเขียนที่เด่นชัดขึ้น ทั้งนี้เพราะค่าสถิติจากการทดสอบใน 6 สัปดาห์ พบว่า ถึงแม้ค่าเฉลี่ยจะลดลงใกล้เคียงกันก็ตาม แต่ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานมีการกระจายน้อยลง โดยเฉพาะกลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งใช้โครงการสอนตามแบบของผู้วิจัย ซึ่งแสดงว่า ส่วนใหญ่ของทุกคนมีความสามารถดีขึ้นทั้งกลุ่ม นอกจากนั้นจากการสังเกตของผู้วิจัยในขณะทำการทดสอบทั้งสองกลุ่ม พบว่า ในกลุ่มทดลองที่ 2 นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนมากกว่า และมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมการเคลื่อนไหวไ้มากกว่า สนุกสนานมากกว่ากลุ่มทดลองที่ 1 จากเหตุผลนี้เองทำให้ผู้วิจัยเชื่อว่า หากใช้ระยะเวลาในการทดสอบในยาวออกไปแล้ว กลุ่มทดลองที่ 2 จึงน่าจะมีโอกาสที่จะพัฒนาความสามารถในทักษะภาษาเขียนไ้มากกว่ากลุ่มทดลองที่ 1

และจากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ซึ่งมีผู้เคยศึกษาเกี่ยวกับการทดสอบเพื่อศึกษาค้นคว้าวิธีการต่าง ๆ เช่น การสอนโดยใช้วีซีดีไอแพ การสอนโดยใช้วีซีดีแบบมอบหมายงาน

การสอนบรรยายประกอบการสาธิตรวมทั้งวิธีการสอนแบบอื่น ๆ ก็ตามมักจะพบว่า ให้อผลไม่แตกต่างกัน มีการพัฒนาทางด้านทักษะได้ใกล้เคียงกัน การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ก็เช่นกัน คือ ผลการใช้โครงการสอนแบบผสมสองแบบส่งผลในการพัฒนา ความสามารถทางการเรียนวิชาแบบผสมไม่แตกต่างกัน

แต่ควยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น กล่าวคือ กลุ่มทดลองที่ 2 นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียน มีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้รับความสนุกสนานมากกว่า กลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 จึงน่าจะมีโอกาสที่จะพัฒนาความสามารถในทักษะแบบผสมได้มากกว่ากลุ่มทดลองที่ 1 ดังนั้นการสอนตามโครงการสอนของผู้วิจัยน่าจะดีกว่าการสอนตามโครงการสอนของหลักสูตร

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้เกิดผลสูงสุดในการสอนพลศึกษา ผู้วิจัยคิดว่าน่าจะมีการผสมผสานวิธีการสอนทั้งสองวิธีคือ การสอนทักษะตามโครงการสอนของหลักสูตร กับการสอนตามแบบของผู้วิจัย หรือนำไปผสมผสานกับวิธีการสอนแบบอื่นอย่างเหมาะสมแล้ว น่าจะเกิดผลสูงสุดในการสอน

נחלקו ארבעה

บรรณานุกรม

- เชิดพิชัย ฉายเหมือนนางศ์. การเปรียบเทียบประสิทธิผลการสอนวิชาออลเจ็บบอลระหว่างวิธีสอนแบบมอบหมายงานกับการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : พุทธองกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อักซ่าเนา.
- เชาว์ นวอนปาน. การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาตะกรอแบบวิธีบรรยายประกอบการสาธิตและแบบสำรวจคนการเคลื่อนไหวของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : พุทธองกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อักซ่าเนา.
- คำวิธ ภาราคัท. การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาออลเจ็บบอลโดยวิธีสอนแบบค้นและแก้ปัญหากับการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : พุทธองกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อักซ่าเนา.
- บรรจข ภิรมย์คำ. การสร้างแบบทดสอบทักษะที่สามาถแยกบอล สำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาธมิตร, 2525. 52 หน้า. อักซ่าเนา.
- บุญชัย พันชัย. ปัญหาการจัดและการสอนวิชาฟิสิกส์ศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัศกรมธามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาธมิตร, 2528. 331 หน้า. อักซ่าเนา.
- บุญถิ่น อัทธการ. "ครูกับเสด็จบรภาพของประเทศ," ประมวลบทความเกี่ยวกับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมวิสามัญ กระทรวงศึกษาธิการ, 2513. 490 หน้า.
- มารุต วัชรานุกร. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะที่สามาถแยกบอลโดยวิธีสอนแบบใช้วีทีโอเฟลและแบบบรรยายประกอบการสาธิต. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาธมิตร, 2528. 52 หน้า. อักซ่าเนา.
- ราเชธธ ใคยธัญญา. การเปรียบเทียบผลของการสอนว่ายน้ำเบื้องต้น จากการสอนด้วยการว่ายน้ำแบบครอว้อ และแบบกบ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาธมิตร, 2527. 69 หน้า. อักซ่าเนา.

- ฉ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
 หอวิชาการพิมพ์, 2524. 287 หน้า.
- วาสนา มั่งคั่ง. ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในเขต
การศึกษา 12. ปรินซ์ตันโทมส์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2527. 149 หน้า. อีศานาเนา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ :
 โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2521. 259 หน้า.
- ศุภารัตน์ วรทอง. เปรียบเทียบผลของวิธีสอนแบบมีคำอธิบาย กับวิธีสอนแบบอธิบายประกอบ
การสาธิตที่มีต่อความสามารถทางกลไกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปรินซ์ตันโทมส์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. 76 หน้า.
 อีศานาเนา.
- Bucher, Charles A. Foundations of Physical Education. London : Mosby
 Co., 1975.
- Coker, Gordon Eugene. "A Survey of Senior High School Physical Education
 Program of Boys in Selected Louisiana Phublic School," Dissertation
Abstracts. 33 : 1484 - 1485A ; October, 1972.
- Grierson, Kenneth. "Physical Education in Alberta High School," The
Alberta Journal of Education Research I. p. 34. September,
 1955.
- Hein, Wilma Speck. "A survey to Determine the Status of the Secondary
 Health and Physical Education Program in the Districts and Islands
 in the State of Hawaii," Dissertation Abstracts. 33 : 2149A ;
 November, 1972.
- ICHPER. "Questionnaires Report Part I : Physical Education and Games
 in the Curriculum," ICHPER. p. 36. Washington D.C. : 1963.
- Korri, Leejean. "Instructional Problems Encountered by Women Physical
 Education Teachers and their Relation to Teaching Competency
 as Expressed by Physical Majors in Minnesota," Dissertation
Abstracts. 31 : 5181-A ; April, 1976.
- Morgan, Joy Elner. "The Teacher as a Special Leader," Journal of
Health, Physical Education and Recreation. 16 : 18 - 20 ;
 December, 1950.

- Nokken, Orlov Peter. "Elementary Classroom Teachers Attitude and Practices Relating to Physical Education," Dissertation Abstracts. 32 : 37 - 50A ; January, 1972.
- Nyre, Jane J. and M. Webb Ida. "Why Girls 'Sit Out' during Physical Education Lesson : An Investigation," The Physical Education. 57 : 75 - 81 ; November, 1965.
- Robinson, Marbel Grenshaw. "A Survey of the Girls Physical Education Programs for the Secondary School in the State of Alabama," Dissertation Abstracts. 31 : 1581A ; April, 1971.
- Rosenstein, Irwin and Reuben B. Forst. "Physical Fitness of Senior High School Boys and Girls Participating in Selected Physical Education Programs in New York State," AAHPER Research Quarterly. 35 : 357 - 448 ; October, 1964.
- Seda, Toro. "Professional Preparation Guidelines in Physical Education Classroom Teachers in Elementary Schools for Puerto Rico," Dissertation Abstracts. 35 : 2454A ; November, 1974.
- Silvester, P.J. "Attitude to Physical Education in the Elementary School," The Physical Educator. 61 : 32 - 36 ; July, 1969.
- Taylor, Boyd S. and Walter H. Worth. "Organization Plans for Teaching Physical Education in Elementary Schools," The Alberta Journal of Education Research. 10(2) : 90 ; July, 1964.
- The Athletic Institute. "A Report of the National Conference on Physical Education for Children of Elementary School Age," In The National Conference on Physical Education for Children of Elementary Schools Age. The Athletic Institute, Wasnington D.C., 1957.
- Workman, Donna Joe. "A Comparison in Selected Skills of Children Taught by Classroom Teachers," Dissertation Abstracts. 20(5) : 2581A, 1965.

ກາສຜນວກ

ח. הנמטחרת

แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ บรรณ กับ
การยิงประตูโต้แย้งสลับข้างแบบสลับ 10 ครั้ง
(Ten-Multiple Alternate Lay-up Shots)

รายละเอียดของแบบทดสอบ

ประกอบด้วยรายการทดสอบ 1 รายการ ดังนี้ คือ
การยิงประตูโต้แย้งสลับข้างแบบสลับ (Ten-Multiple Alternate
Lay-up Shots)

จุดมุ่งหมายของแบบทดสอบ

เพื่อจะทดสอบผู้ถูกทดสอบ เกี่ยวกับทักษะ

1. การส่งลูกบาสเกตบอล (Passing)
  2. การหยุด (Stopping)
  3. การรับลูกบาสเกตบอล (Receiving)
  4. การหมุนตัว (Pivoting)
  5. การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล (Dribbling)
  6. การยิงประตู (Shooting)
  7. การกระโดดรับลูกบาสเกตบอล (Rebounding)
- ว่าจะทำได้เร็วเพียงใด โดยจะต้องยิงประตูโต้แย้งสลับข้างให้ลูกบาสเกตบอลลงห่วงประตู

รวม 10 ครั้ง

วิธปฏิบัติ

ใหญ่ชาย 2 คน ยืนอยู่ห่างเส้นข้าง ๗ ช่องเส้น 70 เซนติเมตร ข้างละ 1 คน เพื่อคอยส่งลูกบาสให้กับผู้รับการทดสอบด้วยวิธีรับลูกบาส เกกบอลสองมือ

ผู้ดำเนินการทดสอบจะเริ่มจับเวลาเมื่อให้สัญญาณ "เริ่ม" พร้อมกับรับลูกบาส เกกบอลทั้งสองข้างประกู และจะหยุดจับเวลาเมื่อผู้รับการทดสอบยิงประตูลงข้างครั้งที่ 10 ตอนที่ลูกบาส เกกบอล
เลขหวาง

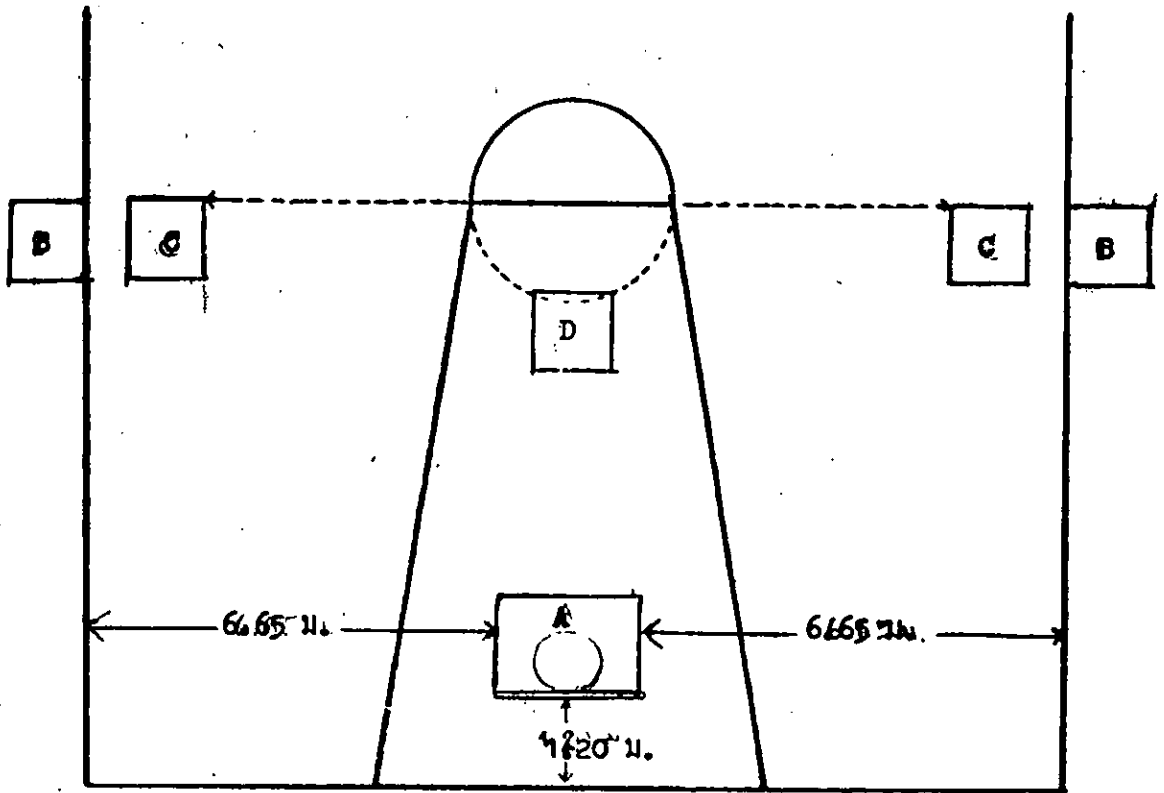
ผู้รับการทดสอบ ยืนควยเท้าทั้งสองอยู่ในสี่เหลี่ยมเ้าหวางประกู มือถือลูกบาส เกกบอล มือ
ถือในสัญญาณ "เริ่ม" ในปฏิบัติดังนี้

1. ส่งลูกบาส เกกบอลไปยังผู้ช่วยคานโกคานหนึ่งก่อนก็ได้
2. วิ่งไปหยุดในสี่เหลี่ยมควยเท้าทั้งสอง
3. รับลูกบาส เกกบอลจากผู้ช่วย
4. หมุนตัว แล้วเจียงลูกบาส เกกบอลเข้ายิงประกู
5. รับลูกบาส เกกบอลทั้งสองหวางประกูแล้ว ส่งไปยังผู้ช่วยอีกคานหนึ่ง
6. ปฏิบัติเช่นนี้ไปจนลูกบาส เกกบอลลงหวางประกูครบ 10 ครั้ง

หมายเหตุ

1. ถ้ายิงลูกบาส เกกบอลไม่ลงหวางประกูให้ยิงซ้ำคานนั้นจนลงหวางประกู
2. ถ้าผู้รับการทดสอบพาลูกบาส เกกบอลเกินเกิน 2 ก้าว ให้ทำการทดสอบใหม่

แผนผังแสดงการทดสอบ มีลักษณะดังนี้

- A ผู้รับการทดสอบ
 B บุรุษผู้ดำเนินการ
 C ช่องสำหรับผู้รับการทดสอบและผู้ควบคุมทดสอบ
 D ผู้ดำเนินการทดสอบ
 Ω หวงประตู

ពាក្យស្នើសុំ ៥

รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการอบอุ่นร่างกาย

การอบอุ่นร่างกายประกอบด้วยการบริหารร่างกาย การบริหารร่างกายมีความมุ่งหมาย เพื่อเพิ่มคุณสมบัติสมรรถภาพอันเป็นพื้นฐานของการทำงานของร่างกาย เช่น ความแข็งแรง ความคล่องแคล่วองไว ความอดทน เป็นต้น ไซ้เป็นการบริหารร่างกาย ก่อนใช้กำลังอย่างหนักในเกมส์กีฬาต่าง ๆ ทำไซ้บริหารร่างกาย สำหรับกีฬาบาสเกตบอล ประกอบด้วยแปดรายการ ดังต่อไปนี้คือ

1. ปีกกล้ามเนื้อน่อง (Gastrocnemius stretch)

ยืนเท้าชิดห่างจากผนังประมาณ 3 - 4 ฟุต เขนลำตัวไปข้างหน้าทำมุมประมาณ 65 องศา โดยการเหยียดแขนออกไปวางฝ่ามือบนผนัง ขยับปลายเท้าเข้าหาลำตัวและออกแรงดันผนังลงสภาพค้างเอาไว้ 10 วินาที แล้วผ่อนคลาย 4 - 5 วินาที กำหนดให้กระทำซ้ำชุด (ถึงภาพประกอบ 1)

2. กระโดดปรมาณู (Side Straddle Hop)

ยืนเท้าชิดบนแถบลำตัว จังหวะที่ 1 กระโดดแยกเท้าพร้อมกับเหยียดแขนออกไปในตำแหน่งด้านข้างของลำตัว ให้นิ้วมือแตะกันเหนือศีรษะ จังหวะที่ 2 กระโดดกลับสู่ท่าเดิม 20 ครั้ง นับเป็นหนึ่งชุด กำหนดให้กระทำหนึ่งชุด (ถึงภาพประกอบ 2)

3. เอียงตัวซ้าย - ขวา (Lateral Dip)

ยืนเท้าแยกมือเท้าสะเอว เอียงตัวไปทางซ้ายแล้วกลับสู่ท่าเดิมอีกครั้ง และเอียงตัวไปทางขวาแล้วกลับสู่ท่าเดิมอีกครั้ง นับเป็นหนึ่งชุด กำหนดให้กระทำห้าชุด (ถึงภาพประกอบ 3)

4. หมุนเอว (Trunk Circling)

ยืนเท้าแยกปล่อยมือตามสบายทางด้านข้างลำตัว หมุนตัวไปทางซ้ายสลับและหมุนตัวไปทางขวาสลับ นับเป็นหนึ่งชุด กำหนดให้กระทำห้าชุด (ถึงภาพประกอบ 4)

5. เหวี่ยงแขน (Arm Flinging)

ยืนเท้าแยก เหวี่ยงแขนทั้งสองพร้อมกันมิกตัวไปทางซ้ายให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ แล้วเหวี่ยงกลับไปทางขวาในลักษณะเดิม นับเป็นหนึ่งชุด กำหนดให้กระทำ 10 ชุด (ถึงภาพประกอบ 5)

6. บริหารข้อเท้า (Ankle Suppler)

ยืนเท้าแยกห่างกันพอประมาณ ยกส้นเท้าขึ้นให้สูงที่สุด นำหนักตัวมาอยู่ที่ปลายเท้า แล้วถายนำหนักตัวลง กลับไปอยู่ที่ส้นเท้าโดยยกปลายเท้าขึ้นให้สูงที่สุด ท่อไปที่หมุนข้อเท้าออกด้านนอก จากนั้นก็หมุนข้อเท้าเข้าข้างในให้มากที่สุด นับเป็นหนึ่งชุด กำหนดให้กระทำ 10 ชุด (ถึงภาพประกอบ 6)

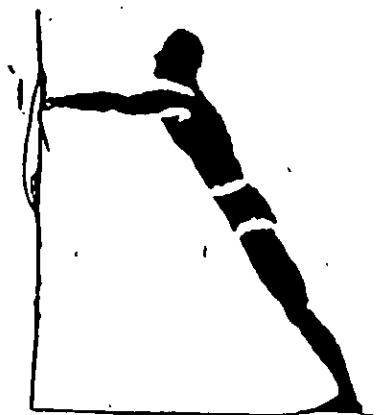
7. หมุนแขน (Arm Circling)

ยืนเท้าแยกพอเอื้อมมือตามสบาย หมุนแขนขวาไปทางข้างหลัง 10 ครั้ง แล้วหมุนแขนซ้ายไปทางข้างหลัง 10 ครั้ง นับเป็นหนึ่งชุด กำหนดให้กระทำ 10 ชุด (ถึงภาพประกอบ 7)

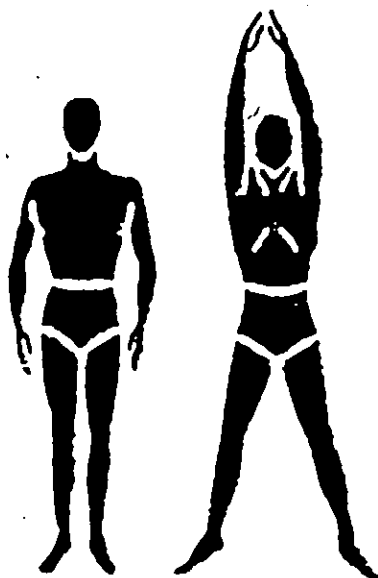
8. เหยียดกล้ามเนื้อหลังและหลังทรวงอก (Ski Stretch)

นอนคว่ำมือทั้งสองยันพื้น ยกเท้าขวาไปข้างหน้าระหว่างแขนทั้งสองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เหาซ้ายและแขนทั้งสองอยู่กับพื้นเพื่อการทรงตัวกระทำนานหกวินาที ท่อไปเปลี่ยนเป็นเท้าซ้ายกระทำในลักษณะเดียวกัน นับเป็นหนึ่งชุด กำหนดให้กระทำ 10 ชุด (ถึงภาพประกอบ 8)

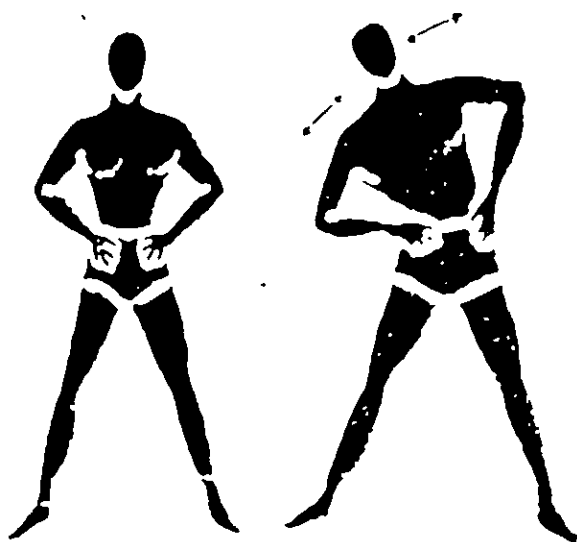
ภาพประกอบแสดงการอบอุ่นร่างกาย

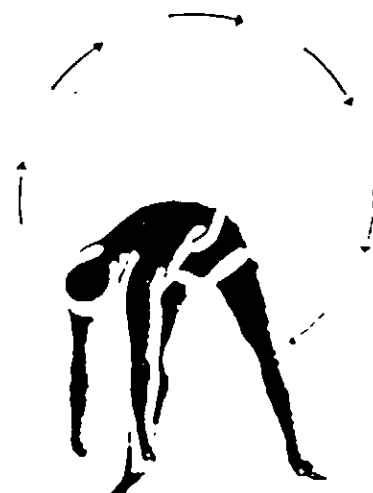
ภาพประกอบ 1 บิดกล้ามเนื้อเอว

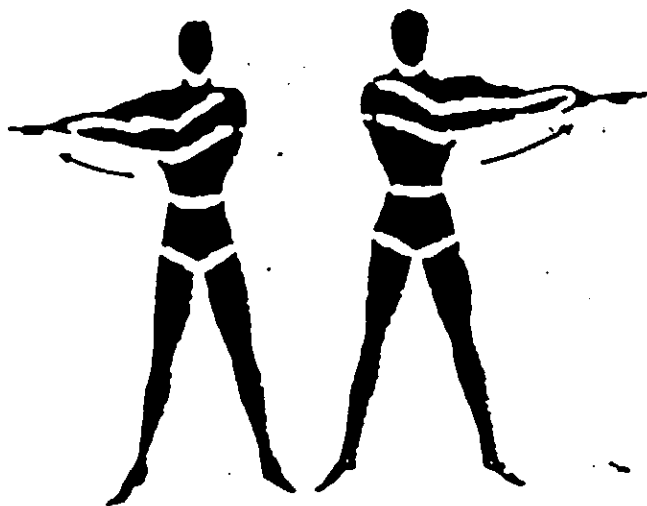
ภาพประกอบ 2 กระโดดปรนมือ

ภาพประกอบ 3 เอียงตัวซ้าย - ขวา

ภาพประกอบ 4 หมุนเอว

ภาพประกอบ 5 เหยียดแขน

ภาพประกอบ 6 บริหารข้อเท้า

ภาพประกอบ 7 หมุนแขน

ภาพประกอบ 8 เหยียดกล้ามเนื้อหลังและหลังต้นขา

ח הנהגות

โครงการสอนตามหลักสูตร

ตามคู่มือการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

คาบเรียนที่ 1

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกประวัติ ประโยชน์ และคุณค่าของกีฬาภาษาอังกฤษได้
2. บอกวิธีเล่นภาษาอังกฤษด้วยความปลอดภัยได้
3. บอกวิธีเก็บและรักษาอุปกรณ์ได้

เนื้อหา

1. ประวัติ ประโยชน์ และคุณค่าของกีฬาภาษาอังกฤษ
2. การเก็บรักษา และดูแลอุปกรณ์
3. การเล่นภาษาอังกฤษด้วยความปลอดภัย

สื่อการเรียนรู้

1. คู่มือภาษาอังกฤษ
2. ภาพการแข่งขันภาษาอังกฤษ

กิจกรรม

1. ประเมินผลโดยครูแจกเอกสารซึ่งมีรายละเอียดในการประเมินผลพร้อมอธิบายชี้แนะ

สิ่งที่สำคัญประกอบ

2. ครูนำภาพเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษมาให้เด็กเรียนรู้

3. ครูอธิบาย ประโยชน์ และคุณค่าของกีฬาบาสเกตบอล
4. ครูเจ้าประวัตักีฬาบาสเกตบอลของไทยและต่างประเทศ
5. ครูอธิบายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการเล่นบาสเกตบอล
6. ครูให้นักเรียนอภิปรายการเก็บรักษาอุปกรณ์

ประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ ความตั้งใจ ของนักเรียนในขณะครูอธิบาย
2. สังเกตจากการให้อภิปราย

คาบเรียนที่ 2

รูปประสงค์การเรียนรู้

1. แสดงวิธีการจับลูกบาศก์เกมบอล
2. แสดงท่าการเคลื่อนที่ การหยุดและการกระโดดหยุดได้
3. แสดงท่าการหมุนตัว การกลับตัวได้
4. แสดงท่าการยืนทรงตัวได้ถูกต้อง
5. แสดงการเคลื่อนไหวเบื้องต้นทางได้
6. สามารถแสดงลักษณะการรับ-ส่งลูกบาศก์แบบต่าง ๆ ได้

เนื้อหา

1. การทรงตัว
2. การเคลื่อนที่และหยุด
3. การยืน
4. การกระโดด
5. การหมุนตัว
6. การกลับตัว
7. การสไลด์
8. การเบื้องต้นทาง

สื่อการเรียนรู้

1. ภาพการเคลื่อนไหวทักษะเบื้องต้น
2. ลูกบาศก์ เกมบอล

กิจกรรมขั้นเตรียม

1. ให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่ม
2. สืบราชการมาเรียนของนักเรียน
3. ให้นักเรียนขยคุนร่างกาย (ภาคผนวก ข)

ขั้นอธิบาย

1. ครูอธิบายและสาธิตตามเนื้อหาพร้อมทั้งให้ดูแผนภูมิที่ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น
แบบต่าง ๆ

2. ครูให้นักเรียนทดลองปฏิบัติตามที่ครูอธิบายและสาธิต

ขั้นปฏิบัติ

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงการทรงตัว การยืน การเคลื่อนที่ และหยุด การสไลด์ การหมุนตัว การก้มตัว การเปิดหนังสือทาง

2. ครูให้คำแนะนำ แกไขข้อบกพร่อง ในขณะให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ

ขั้นนำไปใช้

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันตามเนื้อหาที่ครูจะสั่ง เช่น การสไลด์ การเปิดหนังสือทาง ฯลฯ กลุ่มไหนปฏิบัติได้ดีและถูกต้อง เป็นฝ่ายชนะ

ขั้นสรุป

1. เข้าแถวทอนตามกลุ่ม
2. ครูและนักเรียนสรุปบทเรียน
3. เสนอแนะแกไขข้อบกพร่อง
  - 3.1 ทักษะในบทเรียน
  - 3.2 ความสนใจ

- 3.3 ความร่วมมือ
- 3.4 การเป็นผู้นำผู้ทรงพลัง
- 3.5 ความตั้งใจเป็นนักศึกษา
- 4. นวัตกรรมที่เรียนในคาบต่อไป

ประเมินผล

- 1. สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน ดังนี้
  - 1.1 วิธีการจับคู่เหมาะสมเหมาะสมหรือไม่
  - 1.2 การนำกายบริหารของครูมาทำ
  - 1.3 การเคลื่อนไหว และหยุด การกระโดด
  - 1.4 การยืนทรงตัว การหมุนตัว การถ่วงตัว
  - 1.5 การเคลื่อนไหวเปิดบททิศทาง
- 2. ความสนใจและที่ครูอธิบายสาธิตให้นักเรียนมีความสนใจมากขึ้นเพียงใด

ข้อเสนอแนะ

ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยครูเป็นผู้ควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด

ความเรียงที่ 3 - 4

การรับ-ส่งลูกแบบต่าง ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถแสดงลักษณะการรับ-ส่งลูกแบบต่าง ๆ ได้

เนื้อหา

1. การรับ-ส่งลูกสองมือระกำอก
2. การส่งลูกกระพอน
3. การส่งลูกสองมือเหนือศีรษะ
4. การส่งลูกมือเดียวเหนือไหล่
5. การส่งลูกสองมือต่าง

สื่อการเรียนรู้

ลูกบาศก์ เกษมอด

กิจกรรม

ขั้นเตรียม

1. ให้นักเรียนเข้าแถวทอนทวนกลุ่ม
2. สำนวณนักเรียนและเครื่องแต่งกาย
3. ให้นักเรียนอบอุ่นร่างกาย (ภาคผนวก ข)

ชั้นอธิบายสาธิต

1. ครูอธิบายและสาธิตการรับ-ส่งในการสาธิต
2. ครูอธิบายและสาธิตการส่งลูก
3. ครูอธิบายสาธิตการส่งลูกสองมือ
4. ครูอธิบายวิธีการส่งลูกมือเดียว
5. ครูอธิบายและสาธิตการส่งลูก
6. ครูอธิบายและสาธิตการส่งลูก

ชั้นปฏิบัติ

1. ครูให้นักเรียนเข้าแถวหน้ากระดาน 2 แถว หันหน้าเข้าหากัน โดยกำหนดให้ลูกบอลอยู่ด้านใดด้านหนึ่ง และให้นักเรียนฝึกวิธีการส่งลูก
  - 1.1 สองมือระกำบอ
  - 1.2 ลูกกระพอน
  - 1.3 สองมือเหนือศีรษะ
2. ครูให้นักเรียนจับคู่กัน และให้อยู่ห่างกันประมาณ 10 เมตร ฝึกปฏิบัติการส่งลูกมือเดียวเหนือไหล่
3. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงวิธีการส่งลูกมือล่าง และให้นักเรียนจับคู่แยกไปฝึกปฏิบัติการส่งลูกสองมือล่าง และมือเดียวคานข้าง

ชั้นนำไปใช้

1. ครูให้นักเรียนแข่งขันกันขว้างลูกมือเดียวเหนือไหล่ โดยครูกำหนดจุดที่จะให้ลูกบอลตก หากกลุ่มใดขว้างลูกมือเดียวเหนือไหล่ลงใกล้จุดหรือตรงจุดเป็นฝ่ายชนะ
2. ครูให้แข่งขันกันระหว่างกลุ่ม โดยกำหนดให้ส่งลูกสองมือเหนือศีรษะแข่งขันกลุ่มใดส่งลูกได้ถูกต้องและรวดเร็วเป็นฝ่ายชนะ

ขั้นสรุป

1. เขาแถวขอนแก่นกลุ่ม
2. ครูและนักเรียนสรุปบทเรียน
3. เสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่อง
  - 3.1 ทักษะในบทเรียน
  - 3.2 ความสนใจ
  - 3.3 ความร่วมมือ
  - 3.4 การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
  - 3.5 ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
4. นักขยายการเรียนในคาบต่อไป

ประเมินผล

สังเกตจากการปฏิบัติในการฝึกवासเทคนิค ดังนี้

1. การส่งลูกกระดอนไตหรือไม่
2. การส่งลูกสองมือระกันอกไตถูกวิธีหรือไม่
3. การส่งลูกสองมือเหนือศีรษะไตถูกหรือไม่
4. การส่งลูกมือเดียวคานข้าง มือเดียวเหนือไหล่ ไทหรือไม่

คามเรียนที่ 5

การส่งลูกสองมือระกำอกแบบเคลื่อนที่และ 3 คน อ้อมหลัง

จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถแสดงลักษณะการส่งลูกสองมือระกำอกแบบ 2 คน และ 3 คน อ้อมหลัง
เคลื่อนที่ได้

เนื้อหา

1. การส่งลูกสองมือระกำอกแบบ 2 คน เคลื่อนที่
2. แบบ 3 คน อ้อมหลังเคลื่อนที่

สื่อการเรียนรู้

1. ลูกมาศเกทมอด
2. แบบฝึกแสดงทิศทางการรับ-ส่งลูก 2 คนเคลื่อนที่และ 3 คนอ้อมหลังเคลื่อนที่

กิจกรรม

ขั้นเตรียม

1. ให้เข้าแถวตอนตามกลุ่ม
2. สำนวนักเรียนและเครื่องแต่งกาย
3. ให้นักเรียนอบอุ่นร่างกาย (ภาคผนวก ข)

ชั้นอธิบายสาธิต

1. ครูอธิบายและสาธิตการส่งลูกสองมือระดับของแบบเคลื่อนไหวที่โดยครูให้นักเรียนร่วมสาธิต
ให้นักเรียนดู
2. ครูอธิบายและสาธิตการส่งลูก 3 คนอ้อมหลังเคลื่อนไหวอย่างช้า ๆ ให้นักเรียนดู
เป็นตัวอย่าง

ชั้นปฏิบัติ

1. ครูให้นักเรียนเข้าแถวหน้ากระดาน 2 แถว หันหน้าเข้าหากัน และให้ปฏิบัติการ
ส่งลูกสองมือระดับของโดยให้ปฏิบัติเป็นคู่ ๆ จนครบ
2. ครูให้นักเรียนจับกลุ่มย่อย 3 คน ให้ปฏิบัติการส่งลูก 3 คนอ้อมหลังแบบเคลื่อนไหว

ชั้นนำไปใช้

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเท่า ๆ กัน ให้แข่งขันกันส่งลูก 2 คน แบบเคลื่อนไหวที่
กลุ่มใครส่งลูกถูกต้องและรวดเร็วเป็นฝ่ายชนะ
2. ครูให้นักเรียนแข่งขันกันส่งลูก 3 คน อ้อมหลัง โดยครูเป็นผู้จับเวลากลุ่มใครส่งลูก
ไต่รวดเร็วและใช้เวลาอันน้อยเป็นฝ่ายชนะ

ขั้นสรุป

1. เข้าแถวทอนตามกลุ่ม
2. ครูและนักเรียนสรุปบทเรียน
3. เสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่อง
  - 3.1 ทักษะในบทเรียน
  - 3.2 ความสนใจ
  - 3.3 ความร่วมมือ

- 3.4 การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
- 3.5 ความสนใจเป็นนักศึกษา
- 4. นักทนายการ เวียนในคาบต่อไป

ประเมินผล

สังเกตจากการปฏิบัติให้

- 1. ส่งลูกซองเมื่อระกับอกแบบ 2 คน เคลื่อนที่ไ้ไหนหรือไม่
- 2. ส่งลูกซองเมื่อระกับอกแบบ 3 คน ช้ขมหลังไ้ไหนหรือไม่

ภาพเขียนที่ 6 - 7

จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกและปฏิบัติการ เจียงอุกสูง-ต่ำ อยู่ก้นที่ และเคลื่อนที่ไถ่

เนื้อหา

การ เจียงอุก สูง-ต่ำ อยู่ก้นที่ เคลื่อนที่

การ เจียงอุกสูง

วิธปฏิบัติ ให้ศีรษะและไหล่ลงไปข้างหน้าเล็กน้อย บังคับให้อุกกระดอนขึ้นมาแตะสะเอว หรือสูงกว่าเอวเล็กน้อย

การ เจียงอุกต่ำ

วิธปฏิบัติ เข่าทั้งสองงอ ศีรษะและไหล่โน้มไปข้างหน้าให้ต่ำ ถ้าหากใช้มือขวา เจียงอุก มือซ้ายกางออกเล็กน้อย เพื่อวางน้ำหนักของร่างกาย ศีรษะและทรวงอกตรงไปข้างหน้า ควบคุม การกระดอนของอุกคว่ำเวลาขึ้นๆ อุกที่กระดอนขึ้นให้สูงประมาณแค่เข่า

สื่อการเรียนรู้

1. ลูกบาศก์เลขของ
2. ภาพแสดงการ เจียงอุกบาศก์เลขของสูง-ต่ำ

กิจกรรม

ขั้นเตรียม

1. ครูให้นักเรียนเข้าแถวตอนตามกลุ่ม
2. ครูสำรวจนักเรียนรู้และเครื่องแต่งกาย
3. ครูให้นักเรียนอบอุ่นร่างกาย (ภาคผนวก ข)

ชั้นปฏิบัติ

1. ใ้หนักเรียนแยกกลุ่ม ปฏิบัติการเลี้ยงดูสูง-ต่ำอยู่กับที่
2. ใ้หนักเรียนฝึกปฏิบัติการเลี้ยงดูสูง-ต่ำแบบเคลื่อนที่ จากชมชนามคานหนึ่งไปยังชมชนามอีกคานหนึ่ง แล้วส่งลูกให้คนต่อไป (เหียวไปโนเลี้ยงดูสูง เหียวกลับให้เลี้ยงดูต่ำ)

ชั้นนำไปใจ

ใ้หนักเรียนเข้าแถวตามกลุ่ม และแข่งขันการเลี้ยงดูสูง-ต่ำ

ชั้นสรุป

1. เข้าแถวทอนตามกลุ่ม
2. ครูและนักเรียนสรุปบทเรียน
3. เสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่อง
  - 3.1 ทักษะในบทเรียน
  - 3.2 ความสนใจ
  - 3.3 ความร่วมมือ
  - 3.4 การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
  - 3.5 ความสนใจเป็นนักศึกษา
4. นักขยายการเรียนในคาบต่อไป

ประเมินผล

สังเกตจากการใ้ปฏิบัติ

1. การเลี้ยงดูสูง-ต่ำ อยู่กับที่ถูกวิธีหรือไม่
2. การเลี้ยงดูสูง-ต่ำ เคลื่อนที่ไ้หรือไม่

ภาพเรขาคณิต 8 - 9

รูปประสงคการ เรขานร

1. สามารถแสดงลักษณะการเจียงอุกवास เกทบอลแบบหมุนชาย-ชวาได้
2. สามารถเจียงอุกแบบชิกแซก สดับมือได้

เนือหา

1. การเจียงอุกแบบหมุนชาย-ชวา
2. การเจียงอุกแบบชิกแซก สดับมือ

การเจียงอุกแบบหมุนชาย-ชวา

วิธีปฏิบัติ ถ้าต้องการหมุนตัวไปทางขวาให้ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าพร้อมกับหมุนตัว ขณะหมุนตัวให้เปิดแขนเป็นมือซ้ายเจียงอุก

การเจียงอุกชิกแซก

วิธีปฏิบัติ ให้เจียงอุกเคลื่อนที่ไปทางก้านซ้าย อ้อมหลังแล้ว เคลื่อนที่มาทางก้านขวา อ้อมหลังก็คกทอดกันไปเรื่อย ๆ

การเจียงอุกสดับมือ

วิธีปฏิบัติ ให้เจียงไปก้าวมือขวา แล้วเปิดแขนมาเป็นเจียงก้าวมือซ้ายสดับกันไป

ชื่อการ เรขาน

อุกवास เกทบอล

กิจกรรม

ขั้นเตรียม

1. ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่ม
2. ครูสำรวจจำนวนนักเรียนที่มาเรียน
3. ครูให้นักเรียนอบอุ่นร่างกาย (ภาคผนวก ข)

ขั้นอธิบายสำคัญ

1. ครูอธิบายวิธีการ เลี้ยงลูกแบบผูกตัวบ้านชาย-ขวา
2. ครูสาธิตการ เลี้ยงลูกแบบผูกตัวบ้านชาย-ขวา ให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง และให้นักเรียนออกมาสาธิตให้เพื่อน ๆ ดูด้วย
3. ครูอธิบายและสาธิตการ เลี้ยงลูกแบบซิกแซก และเลี้ยงลูกสลัมมือ

ขั้นปฏิบัติ

1. ครูให้นักเรียนแยกฝึกปฏิบัติแต่ละกลุ่ม ตามที่ครูอธิบายและสาธิตให้ดู
2. ครูให้แต่ละกลุ่มแยกฝึกการ เลี้ยงลูกแบบซิกแซก
3. ครูให้นักเรียนแต่ละคน เลี้ยงลูกสลัมมืออ้อมคน

ขั้นนำไปใช้

1. ครูกำหนดให้นักเรียนคนหนึ่งคนใดไปเป็นผู้เป็นคอยสังเกตกัน และให้นักเรียนอีกคนหนึ่ง เลี้ยงลูก พอไปถึงจุดที่ผู้เป็นสังเกตกันให้ปฏิบัติ ผูกตัวบ้านหรือขวาตามที่ตนเองฝึก
2. ครูให้แต่ละกลุ่มแข่งขันกันเลี้ยงลูกสลัมมืออ้อมคน โดยครูจับเวลา กลุ่มใดเลี้ยงลูกอ้อมคนได้ถูกวิธีและรวดเร็วเป็นฝ่ายชนะ

ชั้นสรุป

1. เขาแถวตอนตามกลุ่ม
2. ครูและนักเรียนสรุปบทเรียน
3. เสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่อง
  - 3.1 ทักษะในบทเรียน
  - 3.2 ความสนใจ
  - 3.3 ความร่วมมือ
  - 3.4 การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
  - 3.5 ความมีน้ำใจเป็นนักศึกษา
4. นิตหมายการเรียนในเล่มต่อไป

ประเมินผล

สังเกตจากการไต่ถามถึง

1. การเรียงลูกตุ้มตัวแบบชาย-ชวา ไต่หรือไม่
2. การเรียงลูกตุ้มแรกไต่ถูกต้องหรือไม่
3. การเรียงลูกตุ้มมีอนุภาคหรือไม่

คาบเรียนที่ 10

จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถส่งลูกซองมือระกำบอก ส่งลูกกระทอน ส่งลูกมือเคียวเหนือไหล่ ส่งลูกซองมือเหนือศีรษะ และส่งลูกซองมือข้างใต้ (ทบทวน)

เนื้อหา

ทบทวนการส่งลูก

1. ซองมือระกำบอก
2. ลูกกระทอน
3. มือเคียวเหนือไหล่
4. ซองมือเหนือศีรษะ
5. ซองมือข้าง

สื่อการเรียนรู้

ลูกมาสเกตบอล

กิจกรรม

ขั้นเตรียม

1. ครูให้นักเรียนเข้าแถวตอนตามกลุ่ม
2. ครูสำรวจนักเรียน เครื่องแต่งกาย
3. ครูให้นักเรียนอบอุ่นร่างกาย (ภาคผนวก ข)

ชั้นอธิบายและสาธิต

ครูอธิบายเรื่องการส่งลูกแบบต่าง ๆ โดยสังเขป

ชั้นปฏิบัติ

ครูให้นักเรียนแยกกลุ่มปฏิบัติการส่งลูกแบบต่าง ๆ สลับกันไป

ชั้นนำไปใช้

ครูให้นักเรียนเล่นเกมการแข่งขัน การส่งลูกแบบต่าง ๆ ถ้ากลุ่มใดปฏิบัติได้ถูกต้องและรวดเร็วเป็นฝ่ายชนะ

ชั้นสรุป

1. เข้าแถวทอนตามกลุ่ม
2. ครูและนักเรียนสรุปบทเรียน
3. เสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่อง
  - 3.1 ทักษะในบทเรียน
  - 3.2 ความสนใจ
  - 3.3 ความร่วมมือ
  - 3.4 การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
  - 3.5 ความสนใจเป็นนักกีฬา
4. นักขยายการ เรียนในคาบต่อไป

ประเมินผล

1. สังเกต จากการอธิบายการส่งลูกแบบต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
2. สังเกต จากการฝึกปฏิบัติการส่งลูก
  - 2.1 สอบมีอรรถับอก
  - 2.2 สอบมีอรรถือรณะ ฯลฯ

ขอเสนอแนะ

ให้นักการส่งลูกแบบต่าง ๆ ประมาณแบบละ 3 นาที

กายวิภาคที่ 11 - 12

จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถแสดงลักษณะการยิงประเภท Set Shot แบบต่าง ๆ ได้

เนื้อหา

การยิงประเภท Set Shot

1. ทบหนวกรยิงสูง-ต่ำ แบบเคลื่อนที่
2. การยืนยิงประตูมือเดียว
3. การยืนยิงประตูสองมือเพื่อศีรษะ

สื่อการเรียนรู้

1. คู่มือสเกตบอล
2. ภาพการยืนยิงประเภทต่าง ๆ

กิจกรรม

ขั้นเตรียม

1. ครูเรียกนักเรียนเข้าแถวตามกลุ่ม
2. ครูสำรวจจำนวนนักเรียนที่มาเรียน
3. ครูให้หัวหน้ากลุ่มออกมานำกายบริหารอบอุ่นร่างกาย
4. ครูให้นักเรียนอบอุ่นร่างกาย (ภาคผนวก ข)

ชั้นอธิบายสาธิต

1. ครูอธิบายทบทวนการ เลี้ยงลูกสูง-ท่าแบบเคลอซนที
2. ครูให้นักเรียนคุณภาพการขึ้นยิงประตูแบบมือ เทียวเหนือศีรษะ
3. ครูอธิบายสาธิตการขึ้นยิงประตูสองมือเหนือศีรษะ

ชั้นปฏิบัติ

1. ครูให้นักเรียนปฏิบัติการขึ้นยิงประตูแบบมือ เทียวเหนือศีรษะ โดยไม่มีลูกบอล (มือเปล่า)
2. ครูให้นักเรียนได้แยกฝึกปฏิบัติการขึ้นยิงประตู แบบมีลูกบอล

ชั้นนำไปใช้

ครูให้แต่ละกลุ่มแข่งขันกันยิงประตู สองมือเหนือศีรษะและมือ เทียวเหนือศีรษะ กลุ่มใดยิงประตู ใ้มากกว่าเป็นฝ่ายชนะ

ชั้นสรุป

1. เข้าแถวตอนตามกลุ่ม
2. ครูและนักเรีบนสรุปบทเรียน
3. เสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่อง
  - 3.1 ทักษะในบทเรียน
  - 3.2 ความสนใจ
  - 3.3 ความร่วมมือ
  - 3.4 การ เป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
  - 3.5 ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
4. นักหมายการ เรีบนในคาบต่อไป

ประเมินผล

สิ่งเกท

1. การปฏิบัติภารกิจประเภทสอบสวนเพื่อค้นหา
2. การปฏิบัติภารกิจประเภทมือเท้าเพื่อค้นหา
  - 2.1 ความสนใจขณะที่ครูอธิบายสาธิต
  - 2.2 ความสนใจขณะที่ครูให้แยกกลุ่มปฏิบัติ

คาบเรียนที่ 13 - 14

จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถแสดงลักษณะการกระโดดยิงประตู Jump Shot

เนื้อหา

การกระโดดยิง Jump Shot

วิสัยทัศน์ การกระโดดยิง

1. ขอบเข่าองเินมากกว่าปกติ
2. ลูกบอลอยู่เหนือศีรษะ ตามองที่ทางประตู
3. ท้องกระตอกในหัวลอยในอากาศสูง ๆ
4. ขณะที่ยอยตัวสูงสุดให้ปล่อยลูกทันที
5. แขนเหยียดเต็มที่จะเป็นข้างเดียวหรือสองข้างก็ตาม

สื่อการเรียน

1. ลูกบอล เกมบอล
2. รูปภาพการกระโดดยิงประตู

กิจกรรม

ขั้นเตรียม

1. ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่ม
2. ครูสำรวจจำนวนนักเรียนที่มาเรียน
3. ครูให้นักเรียนอบอุ่นร่างกาย (ภาคผนวก ข)

ชั้นอธิบายสาขิต

1. ครูอธิบายสาขิต ลักษณะหาทาง การยิงประตูแบบกระโดดยิง
2. ครูอธิบายสาขิต การยิงประตูแบบกระโดดยิงโดยมีผู้อื่นส่งให้
3. ครูอธิบายสาขิต การยิงประตูแบบกระโดดยิง
  - 3.1 2 คน เคลื่อนที่ยิงประตู
  - 3.2 3 คน เคลื่อนที่ยิงประตู

ชั้นปฏิบัติ

1. ครูให้นักเรียนเข้าแถวตอน 2 แถวห่างกันประมาณ 5 เมตร หันหน้าเข้าหากัน
2. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการยิงประตูแบบกระโดดยิง โดยใช้หม้อเปล่า
3. ครูให้นักเรียนปฏิบัติการยิงประตูแบบกระโดดยิงในเขตประตู
4. ครูให้นักเรียนปฏิบัติการยิงประตูแบบกระโดดยิงโดยมีผู้อื่นส่งให้
5. ครูให้นักเรียนปฏิบัติการยิงประตูแบบกระโดดยิง 2 คน เคลื่อนที่ 3 คน เคลื่อนที่

ชั้นนำไปใช้

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม แข่งขันเกมการยิงประตูแบบกระโดดยิงในเขตโทษ กลุ่มใดยิงประตูได้มากเป็นฝ่ายชนะ
2. ครูให้นักเรียนจับคู่หรือจับกลุ่ม 3 คน แข่งขันการยิงประตู แบบ 2 - 3 คน เคลื่อนที่ คู่ไหนหรือกลุ่มใด ยิงประตูได้มากเป็นฝ่ายชนะ

ชั้นสรุป

1. เข้าแถวตอนตามกลุ่ม
2. ครูและนักเรียนสรุปบทเรียน
3. เสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่อง
  - 3.1 ทักษะในบทเรียน
  - 3.2 ความสนใจ

- 3.3 ความร่วมมือ
- 3.4 การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
- 3.5 ความสนใจเป็นนักศึกษา
- 4. นวัตกรรมการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

การประเมินผล

- 1. สิ่งที่ได้จากการอธิบายสำคัญของนักเรียน
- 2. ความสนใจ ขณะที่ครูให้แยกกลุ่มปฏิบัติ การเป็นกระตือรือร้น
  - 2.1 แบบ 2 คน เกือบดี
  - 2.2 แบบ 3 คน เกือบดี

กายวิทย์ที่ 15 - 16

จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถแสดงลักษณะการยิงประตูแบบวิ่งยิง Lay-up Shot

เนื้อหา

การยิงประตูแบบ Lay-up Shot

1. กานชาย
2. กานขวา
3. 3 คนจบหลัง

สื่อการเรียนรู้

1. ลูกบอล เกมบอล
2. รูปภาพแสดงการยิงแบบ Lay-up Shot

กิจกรรม

ขั้นเตรียม

1. ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่ม
2. ครูสำรวจการมาเรียนของนักเรียน
3. ครูให้นักเรียนอบอุ่นร่างกาย (ภาคผนวก ข)

ขั้นอธิบายและสาธิต

1. ครูอธิบายและสาธิตลักษณะท่าทางในการยิงประตูแบบวิ่งยิง Lay-up Shot

กานชาย-ขวา

2. ครูอธิบายสาธิตการยิงประตูแบบสองคนเคลื่อนที่
3. ครูอธิบายสาธิตการยิงประตูแบบ 3 คน ออหลัง

ขั้นปฏิบัติ

1. ครูให้นักเรียนปฏิบัติการก้าวเท้าเข้าประตูตัวเมื่อเปล่า
2. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มฝึกปฏิบัติการก้าวเท้าเข้าประตู โคนี่ลูกบาศก์ของ
(โดยไม่ทงไขหวงประตู)
3. ครูให้นักเรียนปฏิบัติการฝึกเข้าท่าประตูโดยการวิ่งเข้าไปรับลูกจากเพื่อนแล้วยิงประตู
4. ครูให้นักเรียนปฏิบัติการยิงประตูแบบ 3 คน เคลื่อนที่

ขั้นนำไปใช้

ครูให้แบ่งกลุ่มนักเรียนให้แข่งขันกันยิงประตูแบบ Lay-up Shot หางคานชา
กลุ่มใดยิงลงประตูใ้มากที่สุดและถูกวิธี เป็นฝ่ายชนะ

ขั้นสรุป

1. เข้าแถวทอนตามกลุ่ม
2. ครูและนักเรียนสรุปบทเรียน
3. เสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่อง
  - 3.1 ทักษะในบทเรียน
  - 3.2 ความสนใจ
  - 3.3 ความร่วมมือ
  - 3.4 การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
  - 3.5 ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
4. นัดหมายการ เรียนในคาบต่อไป

ประเมินผล

ซึ่งแตกต่างจากปฏิบัติการ Lay-up Shot ทางด้านชาย-ขวา ไต่ถูกทองหรือไม่

ทาบวิชิตที่ 17

จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถแสดงการเลี้ยงลูกเข้าขึงประตู แบบต่าง ๆ ได้

เนื้อหา

Lay-up Shot   ก้านซ้าย-ขวา-กลาง

สื่อการเรียนรู้

ลูกบาสเกตบอล

กิจกรรม

ขั้นเตรียม

1. ครูให้นักเรียนเข้าแถวตอนตามกลุ่ม
2. ครูสำรวจให้นักเรียนและเครื่องแต่งกาย
3. ครูให้นักเรียนอบอุ่นร่างกาย (ภาคผนวก ข)

ขั้นอธิบายสาธิต

1. ครูอธิบายจังหวะการวิ่งขึงประตูที่แม่นยำทางก้านซ้าย-ขวา-กลาง
2. ครูสาธิตการวิ่งขึงประตูที่แม่นยำทางขวากวเมื่อเปิดให้นักเรียนดู
3. ครูสาธิตเกี่ยวกับจังหวะการวิ่งขึงที่แม่นยำทางขวากวด้วยการเลี้ยงและขึงประตูที่แม่นยำ

ชั้นปฏิบัติ

1. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการวิ่งบิงประตูไม้แบบก้าวเดียวเปล่า
2. ครูให้นักเรียนเอียงอุ้งมือเข้าบิงประตูไม้แบบก้าวสองก้าว เหนือหลังเท้าขา-

กลาง-ขวา

ชั้นนำไปใช้

1. ครูให้นักเรียนแข่งขันกันเอียงอุ้งมือเข้าบิงประตูไม้แบบ กลุ่มใดบิงประตูไม้แบบ ลงหัวฉากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ

ชั้นสรุป

1. เข้าแถวทอนตามกลุ่ม
2. ครูและนักเรียนสรุปบทเรียน
3. เสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่อง
  - 3.1 ทักษะในการวิ่ง
  - 3.2 ความสนใจ
  - 3.3 ความร่วมมือ
  - 3.4 การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
  - 3.5 ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
4. นัดหมายการวิ่งความต่อไป

ประเมินผล

1. สังเกตจากการอธิบายและฝึกปฏิบัติการบิงประตูไม้แบบก้าวเดียวเปล่า
2. สังเกตจากการปฏิบัติวิ่งเข้าบิงประตูไม้แบบก้าวสองก้าว

ข้อเสนอแนะ

การปฏิบัติภารกิจประเภท Lay-up Shot นั้น ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกัน
ตามวิธีที่ 16 - 17 แต่ให้เพิ่มการยิงด้านกลาง (ทางตรง)

2. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นฝ่ายละ 5 คน
3. ครูให้แต่ละทีมฝึกการ เล่นทีมประมาณ 10 นาที

ชั้นนำไปใช้

1. ครูให้นักเรียนแข่งขันกันเล่นเป็นทีม ทีมใดสามารถยิงประตูได้ก่อนเป็นฝ่ายชนะ
2. ครูให้ทีมที่ชนะเป็นผู้เล่นต่อไป ทีมใดที่ให้หักและให้ทีมอื่น ๆ เข้าเล่นกับทีมที่ชนะ

ขั้นสรุป

1. เขาแถวตอนตามกลุ่ม
2. ครูและนักเรียนสรุปบทเรียน
3. เสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่อง
  - 3.1 ทักษะในบทเรียน
  - 3.2 ความสนใจ
  - 3.3 ความร่วมมือ
  - 3.4 การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
  - 3.5 ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
4. นัดหมายการ วิชาในคาบต่อไป

ประเมินผล

สังเกตจากการอธิบายและให้ปฏิบัติการ เล่น เป็นทีม

ขอ เสนอแนะ

1. ทีมชนะเป็นทีมยืนและให้ทีมแพ้หัก
2. ให้ทีมอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้เล่นให้เข้ามาเล่นจนจบ
3. ถ้าไม่มีทีมใดยิงลงห่วงให้หักทั้งสองทีมและให้ทีมอื่น ๆ ได้เล่นผลัดเปลี่ยน
4. กำหนดให้เล่นทีมละ 3 นาที เป็นอย่างน้อย

ג' ה'תשס"ח

โครงการสอนตามแบบของผู่วิจัยจัดสร้างขึ้น
โดยยึดจุดประสงค์ของการ เรียนวิชาพลศึกษาเป็นแนวทาง

คาบเรียนที่ 1

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับประวัติ กติกา การเล่นบาสเกตบอล พอสั้งเซป
2. ให้ความคุ้นเคย และเกิดความสุขสนานในการออกกำลังกาย โดยใช้ท่า
บาสเกตบอลเป็นสื่อ

เนื้อหา

1. ประวัติบาสเกตบอล
2. ทักษะการสร้าง ความคุ้นเคยกับลูกบอล

สื่อการเรียน

1. สนามบาสเกตบอล
2. ลูกบาสเกตบอล 15 ลูก

กิจกรรม

1. ครูเล่าประวัติบาสเกตบอลให้นักเรียนได้เข้าใจ
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน เพื่อสะดวกในการเรียน (ถือเป็น
กลุ่มถาวรตลอดไป)
3. อบอุ่นร่างกายตามแบบที่กำหนด (ภาคผนวก ข)

4. ครูแสดงทักษะการสร้างความรู้เกี่ยวกับอุทกบอด แล้วให้นักเรียนฝึกตามโดยจับคู่กัน

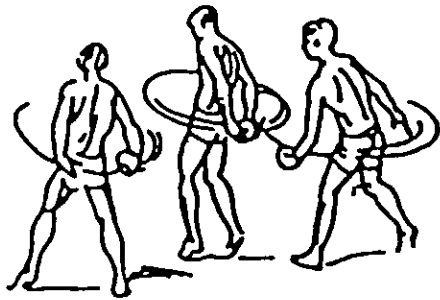
(สองคนต่ออุทกบอด 1 ลูก)

- 4.1 ปีกรับส่งอุทกบอดเป็นวงกลมรอบตัวเอง
- 4.2 ปีกการกลิ้งอุทกบอดเป็นเลขแปดรอบตนเอง
- 4.3 ส่งอุทกบอดช่วยการกลิ้งอุทกบอดลอคไคซาไปให้คู่หูทางด้านหลัง
- 4.4 ส่งอุทกบอดให้กระแทกบนแล้วกระดอนไปหาคู่

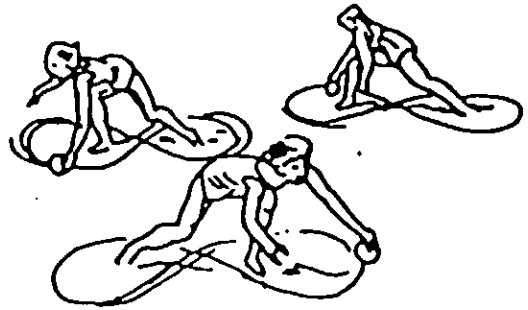
ประเมินผล

สังเกตจากความสนใจ

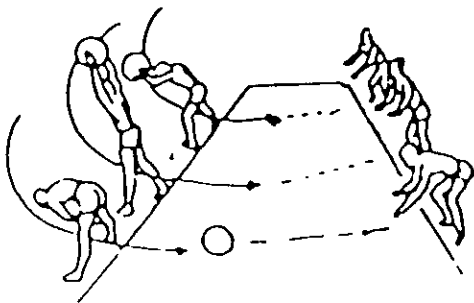
แบบฝึกหัดขั้นพื้นฐานและการสร้างความคุ้นเคยกับลูกบอล

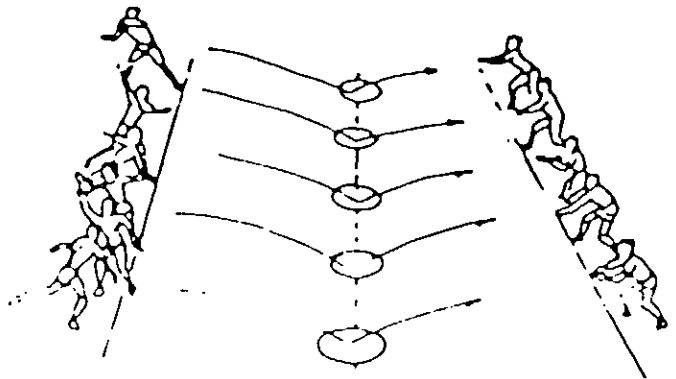
1. ฝึกการรับส่งลูกบอลเป็นวงกลมรอบตนเอง

2. ฝึกการกลิ้งลูกบอลเป็นเลขแปดรอบตนเอง

3. ฝึกการรับ-ส่งลูกบอลด้วยการกลิ้งลูกบอลให้คู่โดยสอดคิ้วเข้าไปด้านหลัง

4. ฝึกการรับส่งลูกบอลให้กระหนดงเป้าที่กำหนดไว้ตรงกลาง โดยให้ลูกบอลกระดอนไปหาคู่

คาบเรียนที่ 2

จุดประสงค์การเรียนรู้

ต้องการให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. มีทักษะในการครอบครองลูกบอล และการเคลื่อนที่
2. ให้สามารถนำทักษะขั้นพื้นฐานมาใช้ในการเล่นเป็นทีมได้ตามสมควร
3. ให้เกิดความสนุกสนานในการเล่น

เนื้อหา

1. การรับ-ส่งอยู่กับที่ เคลื่อนที่
2. การครอบครองลูกบอล การเลี้ยงลูกบอล

สื่อการเรียนรู้

1. สนามบาสเกตบอล
2. ลูกบาสเกตบอล 15 ลูก

กิจกรรม

1. นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แล้วอบอุ่นร่างกาย (ภาคผนวก ข)
  2. จับคู่กระจายทั่วสนาม แต่ละคู่มีลูกบอล 1 ลูก
  3. ให้นักเรียนแต่ละคู่ฝึกการรับ-ส่งอยู่กับที่ เคลื่อนที่ โตะเมื่อครูคอยแนะนำ
  4. ให้นักเรียนแต่ละคู่ฝึกการครอบครองลูกบอล การเลี้ยงลูกบอล โดยให้คู่ของตนเป็นผู้แบ่งสลับกันทำ โตะเมื่อครูคอยแนะนำ
  5. จัดทีมลงทำการแข่งขัน พยายามให้ทุกทีมได้มีโอกาสลงแข่ง โตะเมื่อครูคอยแนะนำ
- แก้ไขข้อบกพร่อง
6. ครูและนักเรียน สรุปบทเรียนและนัดหมายการเรียนรู้ในคาบต่อไป

ประเด็นข้อ

1. การสังเกต
2. การให้แสดงความคิดเห็น ตาม-ทอม

ข้อเสนอแนะ

ในการจัดทีมลงแข่งขัน ครูผู้สอนจะต้องดูแล คอยให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่อง
อย่างใกล้ชิด เนื่องจากผู้เรียนยังไม่มีประสบการณ์ในการเล่นเพียงพอ

ทาบเรียนที่ 3

จุดประสงค์การเรียนรู้

ต้องการให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. ให้เกิดความสนุกสนานกับเกมการเลี้ยงลูกบอล และการยิงประตู
2. สามารถนำทักษะต่าง ๆ มาใช้ในการเล่นเป็นทีมได้ พอสังเขป

เนื้อหา

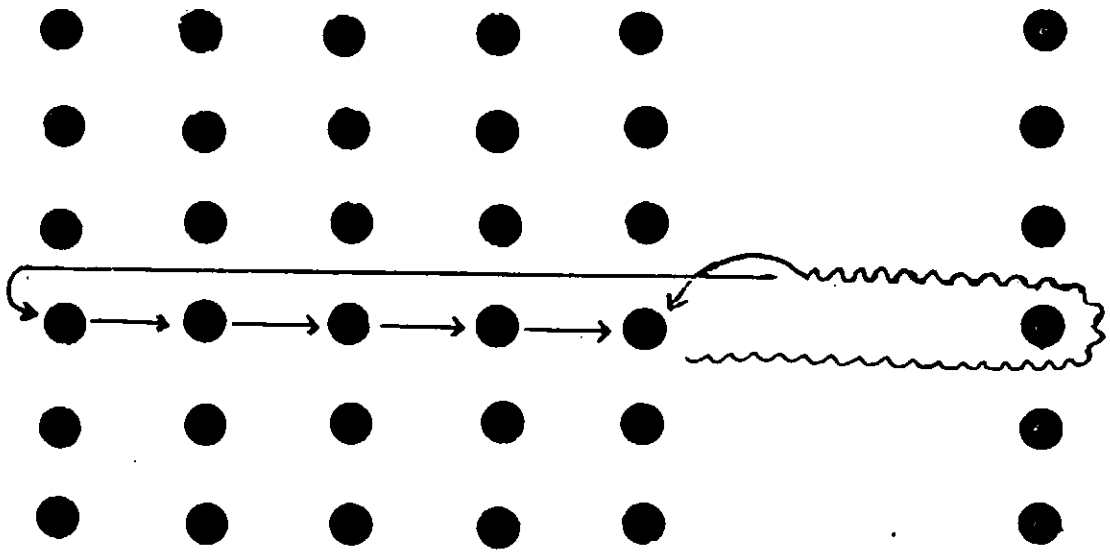
1. การเลี้ยงลูกบอล
2. การยิงประตู

สื่อการเรียนรู้

1. สนามบาสเกตบอล
2. ลูกบาสเกตบอล 15 ลูก

กิจกรรม

1. เข้าแถวตามกลุ่ม แล้วอบอุ่นร่างกาย (ภาคผนวก ข)
2. ฝึกการเลี้ยงลูกบอล และการยิงประตูกับคู่ของตน โค้ชมีครูคอยแนะนำอย่างใกล้ชิด
3. แข่งขันการเลี้ยงลูกบอล และการยิงประตู
4. จัดทีมลงทำการแข่งขัน

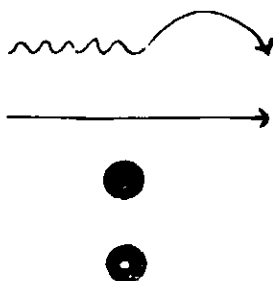

วิธีปฏิบัติ

1. คนแรกเจ็บบอลออกไปซ้อมหลัก และกลับมาทำท่าข้างประตู ให้คนที่ 2 รับ พร้อมกับวิ่งไปทอหายแถว
2. คนที่ 2 ทำเช่นเดียวกับคนแรกแล้วส่งให้คนที่ 3 ไป
3. แข่งขันกันโดยให้ทำคนละ 2 ครั้ง แถวใครเสร็จก่อนชนะ
4. ครูจกให้นักเรียนลงเล่นแข่งขันเป็นทีม ทีมใดสามารถยิงประตูได้ก่อนเป็นฝ่ายชนะ ทีมแพ้ให้พัก ถ้าไม่มีทีมใดยิงลงห่วงให้พักทั้งสองทีม และให้ทีมอื่น बदลเปลี่ยนเข้ามาโดยกำหนดเวลาให้ ถ้าเสมอกันให้ออกหังคุ
5. ครู-นักเรียนช่วยกันสรุปทเรียน และนักหมายการ เรียนในคาบต่อไป

ประเมินผล

1. จากการสังเกต
2. การให้แสดงความคิดเห็น ถาม-ตอบ

การเลี้ยงบอลและยิงประตู
ทิศทางการวิ่ง
ผู้ปฏิบัติ
หลัก

คาบเรียนที่ 4

จุดประสงค์การเรียนรู้

ต้องการให้ผู้เรียน ได้แสดงพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. สามารถและเข้าใจวิธีการรุก และวิธีป้องกันได้ตามสมควร
2. สามารถนำทักษะที่เรียนดังกล่าวไปใช้ในการเล่นทีมได้

เนื้อหา

1. การรุก 1 คน ป้องกัน 1 คน
2. การรุก 2 คน ป้องกัน 1 คน
3. การรุก 3 คน ป้องกัน 2 คน

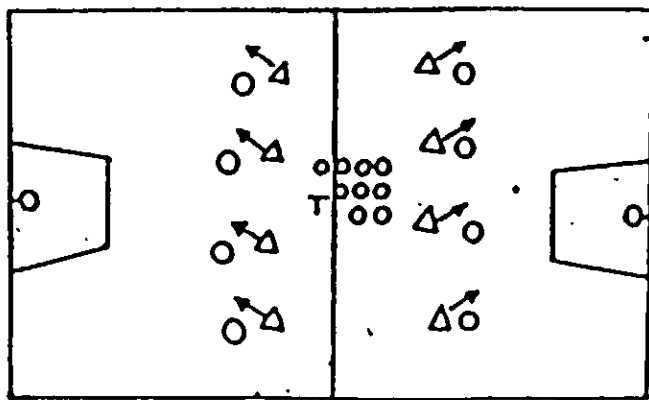
สื่อการเรียน

1. สนามบาสเกตบอล
2. ลูกบอลเพียงพอสําหรับ 2 คน ต่อ 1 ลูก

กิจกรรม

1. นักเรียนกระจายกันทั่วบริเวณสนามใช้ลูกปกรณ 2 คน ต่อ บอล 1 ลูก แล้วอบอุ่นร่างกาย (ภาคผนวก ข)
2. ให้นักเรียนจับคู่ฝึกเลี้ยงลูกบอลรุกคนหนึ่ง และป้องกันคนหนึ่ง โดยเริ่มจากเส้นกลางสนาม ครั้งละ 8 คู่ (ถึงภาพ)

แบบฝึกเป็นคู่เลี้ยงลูกบอลรุกคนหนึ่งและป้องกันคนหนึ่ง

3. แบ่งนักเรียนกลุ่มละ 3 คน ฝึกสถานการณ์สมมติโดยให้ 2 คน เป็นฝ่ายรุก 1 คน เป็นฝ่ายป้องกัน โดยฝึกแบบขจัดเปลี่ยนกันเป็นรุก

4. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มละ 5 คน ฝึกสถานการณ์สมมติโดยให้ 3 คน เป็นฝ่ายรุก 2 คน เป็นฝ่ายป้องกัน โดยเริ่มจากกลางสนามครึ่งละ 2 กลุ่ม กลุ่มละ 5 นาที โดยให้ฝ่ายรุกคนที่ยิงประตูลงห่วง เปลี่ยนไปเป็นฝ่ายป้องกัน และให้ฝ่ายป้องกัน 1 คน กลับเป็นฝ่ายรุก หมุนเวียนจนครบ 5 นาที แล้วจึงเปลี่ยนกลุ่มอื่นเข้ามา

5. ครู-นักเรียนช่วยกันสรุปทบทวนและนัดหมายในการเรียนความต่อไป

ประเมินผล

1. จากการสังเกต
2. จากการให้แสดงความคิดเห็น ถาม-ตอบ

ความเรียงที่ 5

จุดประสงค์การเรียนรู้

ต้องการให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. มีความสนุกสนานในการเล่นเกม โดยใช้ทักษะการรุกและการป้องกันเป็นสื่อ
2. สามารถลงเล่นเป็นทีมอย่างง่าย ๆ ได้

เนื้อหา

1. ทบทวน การรุก และการป้องกันแบบต่าง ๆ ที่เรียนมาในคาบที่ 4
2. เกมสิ่งชิงบอล
3. การเล่นเป็นทีมอย่างง่าย

สื่อการเรียน

1. สนามบาสเกตบอล
2. ลูกบาสเกตบอล
3. เชือกจัมบิกเคเบอร์

กิจกรรม

1. ออมูปร่างกาย (ภาคผนวก ข)
2. ทบทวนการรุก และการป้องกันแบบต่าง ๆ
3. เกมสิ่งชิงบอล โดยให้เป็นผู้แย่งบอล 2 คน เป็นผู้ส่งบอล 3 คน คนไหนส่งบอล ถูกสิ่งแย่งได้ หรือถูกมือผู้เป็นฉิ่ง ให้ผู้ส่งคนนั้นไปเป็นฉิ่ง (ผู้แย่งบอล) แทนและให้คนที่แย่งบอลได้ (ฉิ่ง) ไปเป็นผู้ส่งบอล
4. จัดทีมลงเล่นเต็มสนาม ช้างละ 10 คน โดยมีครูแนะนำ และกำหนดเวลาให้ตาม

สมควาร

5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน และนักพัฒนาการเขียนในคาบต่อไป

ประเมินผล

1. โดยการสังเกต
2. จากการใช้แสดงความคิดเห็น

ทฤษฎีบทที่ 6

จุดประสงค์การเรียนรู้

ต้องการให้เรียนรู้ได้แสดงพฤติกรรมทั้งข้อใดนี้ คือ
สามารถลงเอนเป็นพื้นแบบโชนอย่างง่าย ๆ ได้

เนื้อหา

1. ตำแหน่งยูเอน
2. วิธีการเอน

สื่อการเรียนรู้

1. สนามมาสเกตบอล
2. ลูกมาสเกตบอล 6 ลูก
3. เสือกระดาษคิกเบอร์

กิจกรรม

1. อบอุ่นร่างกาย (ภาคผนวก ข)
2. โยนลูกบอล (6 ลูก) มีบอลกลุ่มละ 1 ลูก โยนลูกบอล 1 และ 2 เป็นกลุ่มสมาชิก โดยเป็นฝ่าย รุก 1 กลุ่ม และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นฝ่ายรับ โยนลูกบอลเพียงครั้งเดียว
3. ครูอธิบายให้ทราบถึงหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่ง และให้ทดลองเอน
4. จัดให้นักเรียนฝึกอีกครั้งสนาม (10 คน) โดยครูคอยดูแลและแก้ไขข้อผิดพลาด
5. ทดลองเล่นครั้งสนามโดยเปิดเกมส์ที่กึ่งกลางสนาม และถ้าฝ่ายรับแย่งบอลได้ ให้กลับมาเป็นฝ่ายรุกโดยเริ่มเปิดเกมส์ใหม่ และถ้าฝ่ายรุกสามารถยิงบอลลงห่วงประตูได้ ให้เป็นฝ่ายรุกต่อไป ฝ่ายใดยิงประตูเข้าครบ 2 ลูกก่อน เป็นฝ่ายชนะ

6. ครูควรจัดให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสลงเล่นทีม
7. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปและนัดหมายการเวียนความต่อไป

ประเมินผล

จากการสังเกต และให้แสดงความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะ

การเล่นเป็นทีม ครูควรกำหนดเวลาเป็นส่วนประกอบภายในการพิจารณาผลแพ้ชนะ

การเรียนรู้ 7 - 8

จุดประสงค์การเรียนรู้

ต้องการให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. สามารถรับ-ส่งลูกบอลแบบต่าง ๆ แบบอยู่กับที่ได้
2. สามารถเลี้ยงลูกบอลและรับส่งลูกบอลแบบเคลื่อนที่ได้
3. มีความสนุกสนานในการเล่นเกม โดยใช้ทักษะการเลี้ยง การรับและการส่งลูกบอลเป็นสื่อ
4. สามารถนำทักษะที่เรียนมาใช้ในการเล่นเป็นทีมได้

เนื้อหา

1. การรับ-ส่งลูกบอลแบบต่าง ๆ
  - 1.1 สองมือระดับอก
  - 1.2 การส่งลูกมือเดียวแบบต่าง
  - 1.3 การส่งลูกกระดอน
2. การเลี้ยงลูกบอลรับ-ส่งกับคู่ของตน
3. เกม
  - 3.1 เลี้ยงลูกบอลเร็ว
  - 3.2 เลี้ยงลูกบอลขาเดียว
  - 3.3 เลี้ยงลูกบอลสลับมือ
4. การเล่นเป็นทีมอย่างง่าย

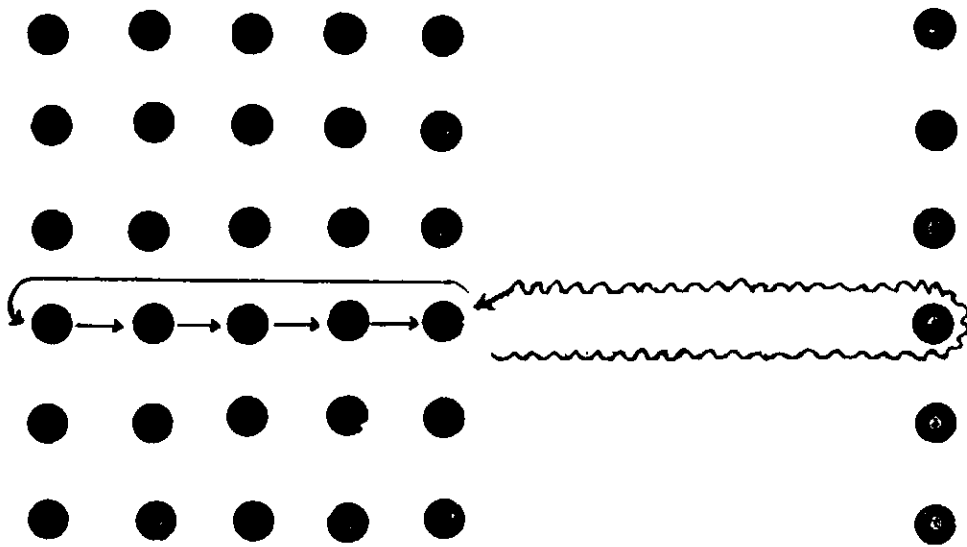
สื่อการเรียนรู้

1. สนามบาสเกตบอล
2. ลูกบาสเกตบอล 15 ลูก

3. เชือกข้ามทีกเบอร์
4. หลักสำหรับฝึกการเดินงูมขอล

กิจกรรม

1. ขอบคุนร่างกาย (ภาคผนวก ข)
2. ฝึกการรับ-ส่งลูกบอลแบบต่าง ๆ กับคู่ของตน อยู่ที่
3. ให้นักเรียนอยู่กับคนละคานของสนาม (ตามความยาวของเส้นข้าง) ให้ตรงกับคู่ของตน และให้ฝึกการเดินงูมขอล และรับ-ส่งลูกบอลกับคู่ของตนแบบเคลื่อนไหว
4. เกมส
  - 4.1 การเดินงูมขอลเร็ว

วิธีปฏิบัติ

1. คนแรกเดินงูมขอลไปอ้อมหลักแล้ว กลับมาส่งให้คนที่ 2 พร้อมกับวิ่ง

ไปคอยหาแถว

2. คนต่อมาทำเช่นเดียวกับคนแรกแล้วส่งให้คนต่อไป
3. แข่งขันกันโดยให้ทำคนละ 2 ครั้ง แล้วใครเสร็จก่อนชนะ

4.2 เที่ยงอุกษณอลชาเตียว

วิธีปฏิบัติ

ให้ปฏิบัติเหมือนเกมส์แรกทุกประการ แตกต่างกันเพียงแต่ให้ผู้เรียนใช้ชาข้างเดียว ในการเอียงบอล (เขย่ง)

4.3 เที่ยงอุกษณอลสลัมมือ

วิธีปฏิบัติ

ให้ปฏิบัติเหมือนเกมส์แรกทุกประการ แตกต่างกันเพียงแต่ให้ผู้เรียน ฆ่าไป ไข่มือข้างขวา เมื่อเอียงไปถึงหลักแล้ว ซากลับให้ไข่มือข้างซ้าย (สลัมมือ)

5. การเล่นเป็นทีมอย่างง่าย

ให้นักเรียนโตหกลองเล่นเต็มสนาม โดยเริ่มจากการเล่นลูกกระบอกที่ห่วงกมกลาง ทุกครั้ง ให้ลงทีมข้างละ 10 คน มีครูคอยแก้ไข และฉับเปลี่ยนให้นักเรียนโตหกลองเล่น อย่างทั่วถึง

6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน และนักหมายการ เรียนในคาบต่อไป

ประเมินผล

1. โดยการสังเกต
2. จากการให้แสดงความคิดเห็น

ทวเรียนที่ 9 - 10

จุดประสงค์การเรียนรู้

ของการใหญ่เรียนโตแสดงพฤติกรรมรวมทั้งต่อไปนี้

1. สามารถเจียงอุกบอล แบบสูงและเจียงอุกบอลแบบต่ำได้
2. สามารถยิงประตูแบบยิงประตูโทษทางไกล
3. เกิดความสนุกสนานกับเกมการยิงประตูแบบต่าง ๆ
4. สามารถนำทักษะที่เรียนมาใช้ในการเล่นเป็นทีมได้

เนื้อหา

1. การเจียงอุกบอลแบบสูง-ต่ำ
  - 1.1 ขยูกบห - เคสอหน
  - 1.2 เว้า-ชา
2. การยิงประตูแบบยิงประตูโทษทาง
  - 2.1 สองคน
  - 2.2 สามคน
3. การเล่นเป็นทีม

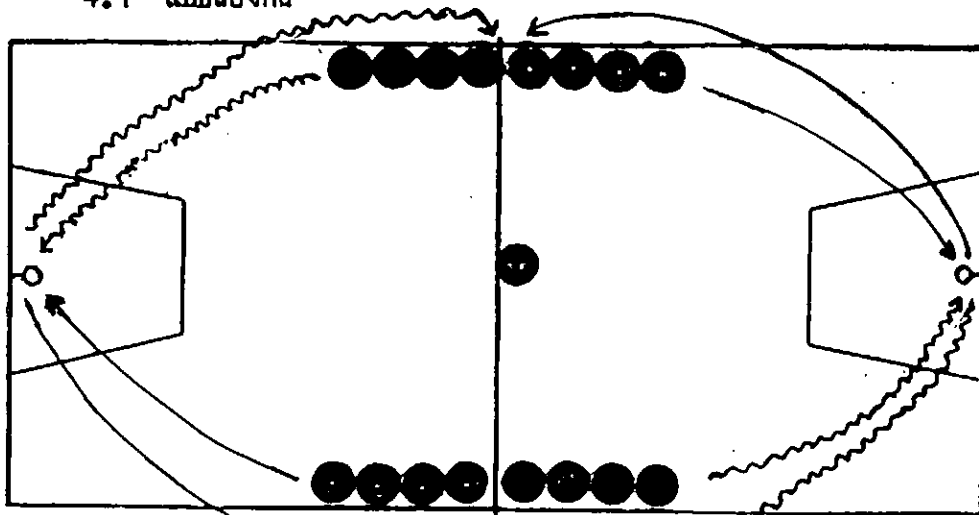
สื่อการเรียนรู้

1. สนามบาสเกตบอล
2. ลูกบาสเกตบอล
3. เสื้อกสามคิกเบอร์
4. หลักสำหรับฝึกการเจียง

กิจกรรม

1. อบอุ่นร่างกาย (ภาคผนวก ข)
2. ให้นักเรียนจับคู่กันอยู่คานข้างคานใดคานหนึ่งของสนาม และให้นักเรียนเลี้ยงลูกบอลสูง-ต่ำ หรือ เร็วและช้า ไปยังเส้นข้างตรงข้ามแล้วอ้อมหลังกลับมาส่งให้คู่ที่รออยู่ โดยเมื่อครูคอยให้สัญญาณมห้พักให้นักเรียนปฏิบัติ
3. ครูอธิบายให้นักเรียนทราบถึงวิธีการยิงประตูแบบ Lay-up shot แล้วให้นักเรียนทดลองปฏิบัติกับคู่ของตน โดยใช้วิธีการฝึก เช่น เทียวกันกับครั้งแรก แต่ตอนเลี้ยงลูกบอลกลับมาให้ทำ Lay-up Shot ให้คู่ของตนที่รออยู่ โดยให้นักเรียนสลับกันไป
4. การฝึกยิงประตูแบบ Lay-up Shot

4.1 แบบของสนาม

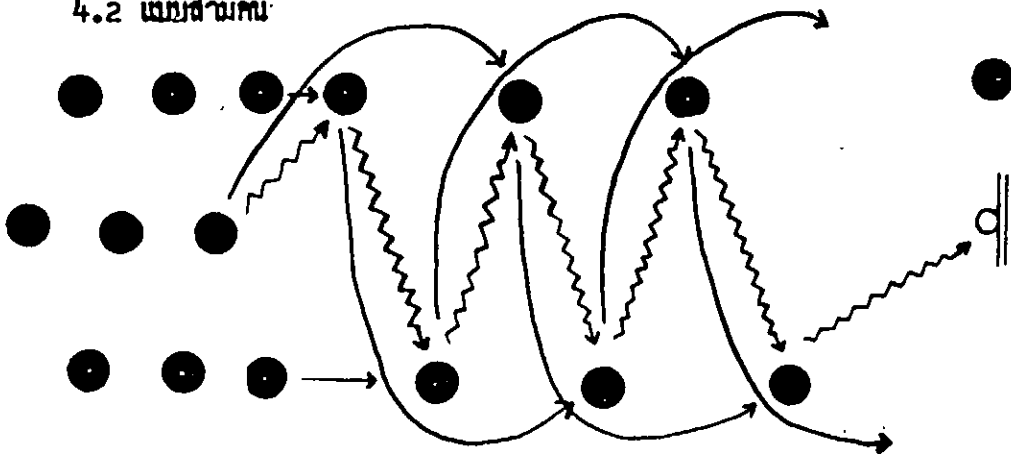

- ผู้เล่นบอลเขายิงประตูแบบ Lay-up Shot
- ผู้เล่นบอลและรอปฏิบัติ
- ครู
- ทิศทางการวิ่ง
- การเลี้ยงบอล

วิธปฏิบัติ

1. แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม โดยแบ่งกันฝึกคนละครึ่งสนาม โดยให้แถวที่อยู่ทางขวามีบอลลูก (ทั้งรูป)
2. คนที่ถือบอลคนแรกเลี้ยงบอลเข้าหาห่วงประตูพร้อมกับยิงประตูแบบ Lay-up shot แล้ววิ่งเลยไปต่อท้ายแถวที่ไม่มีบอล
3. นักเรียนคนแรกในแถวที่ไม่มีบอลจะเป็นผู้วิ่งมารับบอลจากการยิงประตูแล้วเลี้ยงบอลเลยไปต่อท้ายแถว กลุ่มมีบอลเพื่อรอปฏิบัติ การฝึกยิงประตูแบบ Lay-up Shot
4. ทุกคนปฏิบัติเหมือนกันกับคู่แรก

4.2 แผนสนาม

- ผู้เลี้ยงบอลเข้ายิงประตูแบบ Lay-up Shot
- ⊙ ผู้เก็บบอล
- ⊙ ผู้ฝึกปฏิบัติคนต่อไป
- ⊙ ผู้สอน
- ⊙ ห่วงประตู
- ทิศทางการวิ่ง
- ~> ทิศทางการเลี้ยงบอล

วิธีปฏิบัติ

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม แล้วฝึกคนละครึ่งสนาม
2. ● เด้ยบอลไปหา ● ส่งบอลให้แล้ววิ่งอ้อมหลัง ● ขึ้นไปข้างหน้า
3. ● รับบอลจาก ● แล้วเด้ยบอลไปหา ● พร้อมกับส่งบอลให้แล้ว
วิ่งอ้อมหลัง ● ขึ้นไปข้างหน้า
4. ● รับลูกบอลจาก ● แล้วเด้ยบอลไปหา ● พร้อมกับส่งบอล
ให้แล้ววิ่งอ้อมหลัง ● ขึ้นไปข้างหน้า
5. ทุกกลุ่มปฏิบัติเช่นเดียวกัน โดยกำหนดให้ ● เป็นผู้ยิงประตู
แบบ Lay-up shot ● เป็นผู้เก็บบอล และ ● เป็นผู้ฝึกปฏิบัติคนต่อไป
6. ทำหมุนเวียนกันจนครบทุกคนและควรให้ปฏิบัติกันคนละหลาย ๆ ครั้ง
เพื่อให้เกิดความชำนาญ

5. การเตะเป็นทีมอย่างง่าย
ให้นักเรียน踢ทดลองเล่นเต็มสนาม เริ่มจากการเตะลูกกระบอกที่ว่างกลมกลาง
ทุกครั้ง โดยให้หลังทีมข้างละ 7 คน มีครูคอยแก้ไขให้คำแนะนำ และฉับเปิดให้นักเรียน
ทดลองเตะอย่างทั่วถึง

6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน และนัดหมายในการเรียนคาบต่อไป

ประเมินผล

1. จากการสังเกต
2. จากการให้แสดงความคิดเห็น ถาม-ตอบ

ตามเรียนที่ 11 - 12

จุดประสงค์การเรียนรู้

ต้องการให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. สนุกสนานกับเกมส์การเจียงลูกบอล
2. สามารถยิงประตูแบบกระโดดยิง
3. มีความรู้ ความเข้าใจในการเล่นแบบการรุก และการป้องกัน คนต่อคนได้
4. สามารถนำทักษะที่เรียนมาใช้ในการเล่นเป็นทีม

เนื้อหา

1. เกมส์การเจียงลูกบอล
  - 1.1 มาตรฐานกฎโม่งค์ (เจียงซิกแซก)
  - 1.2 มาตรฐานกันชน
2. การยิงประตูแบบกระโดดยิง
3. การเล่นเป็นทีม และความรู้ ความเข้าใจการเล่นทีมแบบคนต่อคน

สื่อการเรียนรู้

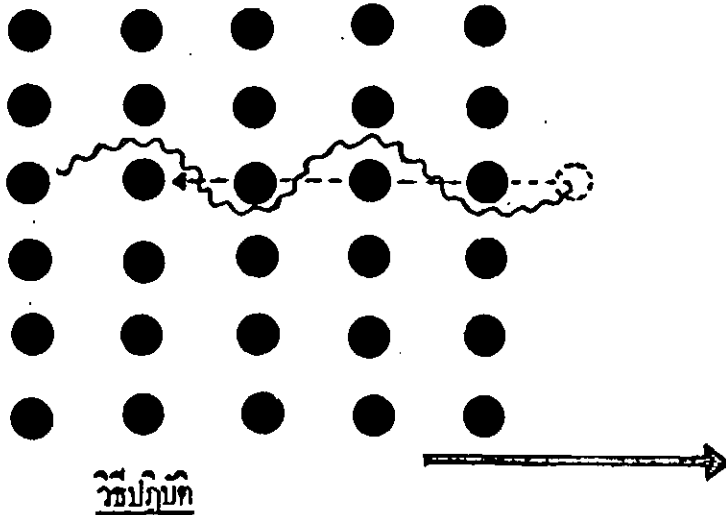
1. สนามบาสเกตบอล
2. ลูกบาสเกตบอล
3. เสือกล้ามศึกเบอร์
4. หลักสำหรับฝึกการเจียง

กิจกรรม

1. อบอุ่นร่างกาย (ภาคผนวก ข)
2. ครูสาธิตการยิงประตูแบบกระโดดยิง แล้วให้นักเรียนได้ทดลองทำกับคู่ของตน

3. เกมส์

3.1 ฆาตกรอุโมงค์

1. ให้เด็กเขียนเข้าแถวตามกลุ่ม (6 กลุ่ม) ให้คนสุดท้ายถือบอล และทุกคน

ยืนเท่าแยก

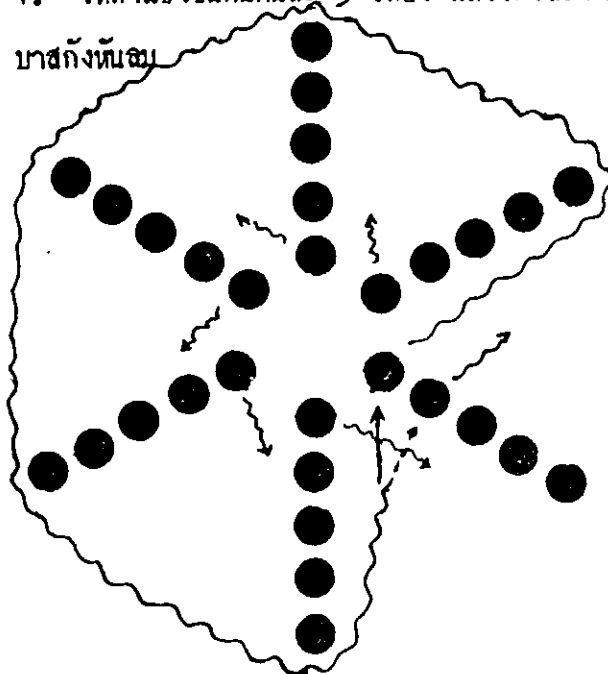
2. เมื่อได้รับสัญญาณ คนสุดท้ายที่ถือบอลจะท่องเสียงอุโมงค์ซอซึกซึกแซก

ผู้เล่นซึ่งอยู่ในแถวของตนไปทอหัวแถว แล้วหลังบอลออกกระหว่างขาของทุกคนในแถว

3. ผู้เล่นที่อยู่ท้ายสุดจะจับลูกบอลแล้วปฏิบัติเช่นเดียวกันกับคนแรก

4. ให้ทำแข่งกันคนละ 3 เที้ยว แถวใดเสร็จก่อนให้นั่งลงพร้อมเพื่อนอื่น

3.2 ฆาตกรทันต

วิธปฏิบัติ

1. โห้แต่ละแถว (6 แถว) เข้าแถวทวนจิก โดยให้คนแรกของแต่ละแถวซึ่งถือบอดอยู่
เป็นหัวหน้าเข้าหากันในลักษณะเป็นวงกลม

2. เมื่อได้รับสัญญาณให้คนที่ถือบอดเกี้ยวบอดอ้อมทุก ๆ แถวแล้วกลับมาส่อง
ให้คนต่อไปพร้อมกับเขาประจำที่เดิม

3. คนที่รับบอดปฏิบัติเช่นเดียวกับคนแรก แล้วกลับมาส่องบอดให้คนต่อไป

4. ทุกคนปฏิบัติเหมือนกัน โดยให้ปฏิบัติคนละ 2 ถึง 3 เที้ยว แถวโตเสร็จก่อน
ให้นั่งลงพร้อมกับบอดอื่น

5. อาจเพิ่มใหม่การแข่งขันอีกลักษณะหนึ่ง คือในขณะที่เสียงบอดไปนั้น
ถ้าสามารถไล่แกะแถวอื่นที่อยู่ข้างหน้าของตนได้ แถวที่ถูกแกะจะทองออกจากการแข่งขัน และ
ทำการแข่งขันไปจนกว่าจะเหลือแถวชนะเลิศเพียงแถวเดียว

4. การฝึกยิงประตูแบบกระโดดคยง

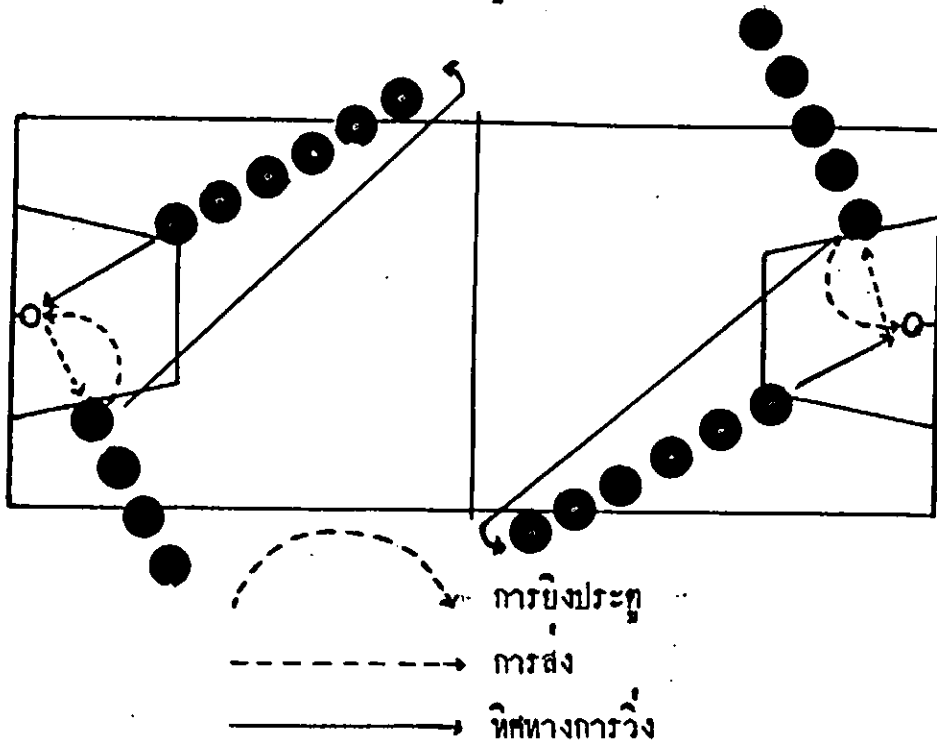
4.1 โห้แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ฝึกคนละครึ่งสนาม (ข้างละ 2 กลุ่ม)

4.2 โห้กลุ่ม ● เป็นฝ่ายรับลูกจากการยิงประตูของกลุ่ม ● โดยให้คนแรกของ
กลุ่ม ● กระโดดคยงประตูแล้ววิ่งไปทอยแถว ●

4.3 คนแรกของกลุ่ม ● วิ่งไปรับบอดจากการยิงประตูแล้วส่งให้คนที่อยู่หัวแถว
ของกลุ่ม ● แล้ววิ่งทอยแถว ●

4.4 ทุกคนปฏิบัติเหมือนกัน (ทั้งรูป)

แบบฝึกการยิงประตู แบบกระโดดยิง

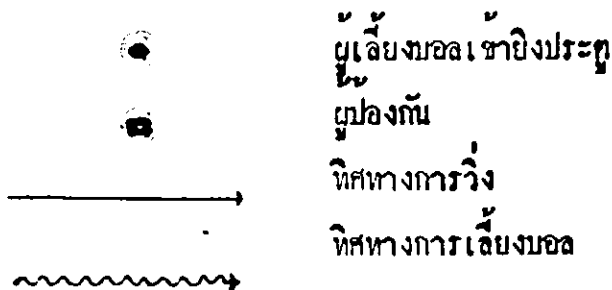
5. ฝึกการป้องกันคนตอคน

วิธีปฏิบัติ

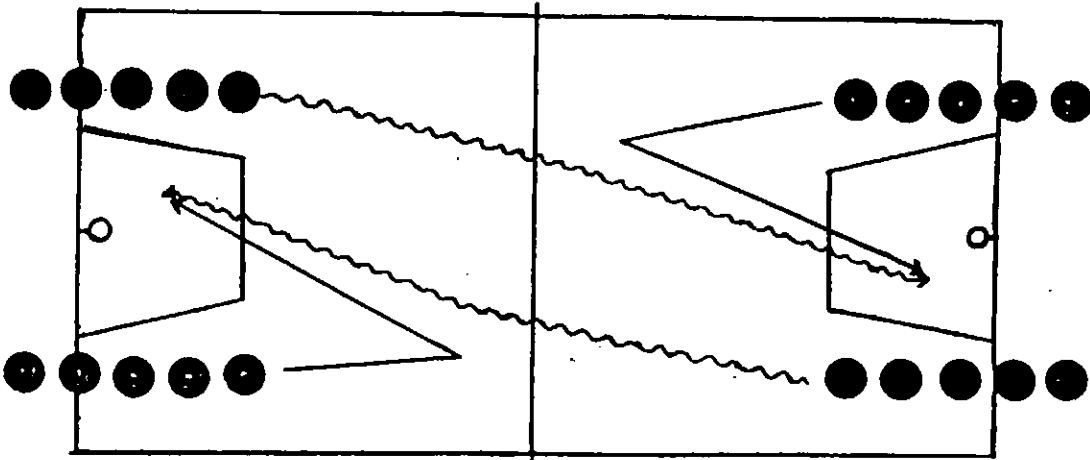
1. ให้นักเตะออกเป็น 4 กลุ่ม ฝึกคนเตะครึ่งสนาม (ข้างละ 2 กลุ่ม)
2. คนแรกของกลุ่ม ● เลี้ยงลูกพอลเข้ามา (เป็นฝ่ายรุก)
3. คนแรกของแต่ละ ● ออกมาป้องกัน โดยฝ่ายเลี้ยงบอลจะต้องพยายามนำบอล

ไปยังประตูให้ได้

4. คนที่ป้องกันจะต้องป้องกันระหว่างคนกับกระดานแผ่น (คิงรูป)
5. ให้นักเตะเช่นนี้ทุก ๆ คน

แบบฝึก การรุก-การป้องกันคนต่อคน

7. การลงเล่นทีม

ให้นักเรียนทกลงเล่นเต็มสนาม เริ่มจากการ เชน่อกกระโดดที่วงกลมกลาง
ทุกครั้ง โดยให้ลงทีมข้างละ 7 คน ให้นักเรียนเล่นแบบป้องกันคนต่อคน โดยมีครูคอยแนะนำ
แก้ไขข้อผิดพลาด และบังคับเปลี่ยนให้นักเรียนได้ลงเล่นอย่างทั่วถึง

8. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปทบทวน และนัดหมายการเรียนในคาบต่อไป

ประเมินผล

1. จากการสังเกต
2. จากการให้แสดงความคิดเห็น ถาม-ตอบ

คาบเรียนที่ 13 - 18

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้สามารถเล่นมาสเกตบอลได้
2. เพื่อให้เกิดความสนุกสนานในการเล่น

เนื้อหา

1. กติกาที่สำคัญ ๆ สำหรับการเล่นมาสเกตบอล
2. ตำแหน่งและหน้าที่ของผู้เล่นแต่ละคน

สื่อการเรียนรู้

1. สนามมาสเกตบอล
2. ลูกมาสเกตบอล
3. อุปกรณ์การแข่งขัน เช่น นาฬิกาจับเวลา ป้ายคะแนน ป้ายข่าว
4. เชือกلامพิทเบอร์

กิจกรรม

1. หลังจากอบอุ่นร่างกายในท่าละคอแล้ว ให้นักเรียนได้ทดลองทำการแข่งขันกันจริง ๆ โดยจัดโปรแกรมการแข่งขันแบบพบกันหมด ดังนี้

แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 ทีม ๆ ละ 6 คน

1. คาบที่ 13 ทีม 1 แข่งกับทีม 2 และทีม 3 แข่งกับทีม 4
2. คาบที่ 14 ทีม 1 แข่งกับทีม 3 และทีม 4 แข่งกับทีม 5
3. คาบที่ 15 ทีม 2 แข่งกับทีม 4 และทีม 3 แข่งกับทีม 5
4. คาบที่ 16 ทีม 1 แข่งกับทีม 4 และทีม 2 แข่งกับทีม 5

5. กานที่ 17 ทีม 1 แข่งกับทีม 5 และทีม 2 แข่งกับทีม 3
6. กานที่ 18 กัดเอาทีมทีมคะแนนเป็นที่ 1 กัดที่ 2 มาชิงชนะเลิศกันอีกครั้ง
ถ้าคะแนนเสมอกันให้นับผลรวมของการทำคะแนนได้เป็นส่วนประกอบ
2. สิ่งที่คุณอาจพบก็คือ นักเรียนยังเล่นไม่มีรูปแบบ แยกไม่ออกว่าเล่นรุกอย่างไร
ป้องกันอย่างไร ครูจึงจำเป็นต้องคอยแนะนำ
3. การเล่นใหม่ ๆ มักจะเล่นกันเป็นกลุ่ม ไม่กระจายกันหาที่ว่าง ครูควรแก้ไข และ
ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด
4. ครูควรสอดแทรกกฎ กติกา ความรู้ ความเข้าใจให้นักเรียนทุกคนได้ทราบ
5. หลังการแข่งขันทุกคาบ ครูและนักเรียนควรช่วยกันสรุปบทเรียน

ประเมินผล

1. สังเกต ความสัมพันธ์ในการเล่นเกม การให้ความร่วมมือ การตัดสินใจ ความเชื่อมั่น
2. ความสนใจขณะครูอธิบายและให้ปฏิบัติ
3. ซักถามระหว่างเล่นถึงกฎ กติกากการเล่นที่สำคัญ ๆ ในขณะให้ปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

1. ครูควรกำหนดให้นักเรียนได้ตั้งชื่อทีมเอง และปฏิบัติให้เหมือนกับการแข่งขันจริง
จะทำให้ให้นักเรียนสนุกสนานมากยิ่งขึ้น
2. ควรจัดการแข่งขันแบบพบกันหมด และครูจะต้องตัดสินใจให้เป็นไปตามกติกา
3. ให้นักเรียนรักษาวินัยในการเล่น ขอมรับการตัดสิน
4. ครูควรระวังอย่าให้ผลของการแพ้-ชนะในการแข่งขันแต่ละครั้งมาทำลายความสามัคคี
ครูควรเน้นในเรื่องความสามัคคีระหว่างหมู่คณะ ทอดถอนความมีน้ำใจนักกีฬา
5. สำหรับทีมที่ยังไม่คล่องทำการแข่งขันให้ฝึกอยู่บ้าน นอกของสนาม

ประวัติของผู้นี้

ชื่อ นายอำนาจ ช่อสกุล บุญอิน

เกิดวันที่ 21 เดือนสิงหาคม พุทธศักราช 2494

สถานที่เกิด อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 410 หมู่ 5 ตำบลอ่างแก้ว อำเภอโพธิ์ทอง
จังหวัดอ่างทอง

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 6

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนวิเศษไชยชาญ "ตันติวิทยาราม" กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2507 ประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนวัดศีลขันธาราม อำเภอโพธิ์ทอง
จังหวัดอ่างทอง
- พ.ศ. 2510 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์ราวาส กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2512 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ทอานามัย) ปีกัศครูหลานามัย
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2515 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ทอศึกษา)
วิทยาลัยทอศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
- พ.ศ. 2517 การศึกษามัธยมศึกษา (ทอศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทอศึกษา
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2532 การศึกษามหาบัณฑิต (ทอศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร